

Generalmajor Georg Reichweins Efterslægt.

Af H. J. Huitfeldt-Kaas.

II. Hans Børnebørn. — a. Oberst Georg Reichweins Børn.

Nicolai Christian Reichwein, en Søn af Oberst Georg R. i dennes første Ægteskab med Lisbeth Ottedatter, er formentlig født c. 1671 paa Jørstad i Faaberg, hvor Faderen dengang boede. I en Mønsterrulle fra 1707 angives han at være 36 Aar gammel og at have tjent i 7½ Aar i Norge og 11 Aar i Frankrige¹⁾, altsaa formentlig i Regimentet Royal Danois, hvor saamange andre Nordmænd og Danske fik sin militaire Uddannelse. Efter de første 6 Aars Tjeneste i Frankrige var han bleven Lieutenant og var i Begyndelsen af Aaret 1695 kommen hjem til Norge, hvor han vistnok agtede at søge Ansættelse, da han ulykkeligvis, nærmest i Selvforsvar, begik et Drab, der atter førte ham udenlands for længere Tid. Herom forklarer de afhørte Vidner følgende: 5. April 1695 kom Lieutenant Christoph Friderich Thiis af Major Tritzschlers Compagni og Gyldenløves gevorb. Infanteriregiment Kl. 9 Formiddag ind i Jens Sørensen Kandestøbers Hus paa Bragernes, hvor han havde sit Tilhold, ledsaget af en ung Person (Lieutenant Reichwein). Han gik ind i Stuen, hvor Jens Kandestøber laa syg i sin Seng, og begjærede et Glas Brændevin og siden „et Glas efter andet med Kringler til“, indtil begge Lieutenanter bleve noget beskjænkede. Imidlertid fortalte Reichwein om sin udenlandske Reise, hvilket Thiis med Behag anhørte; de talte venligt sammen og kaldte hinanden Broder. Derpaa lod T. sin Tambour indkalde og slaa haardt paa Trommen, hvormed T. ikke vilde ophøre, skjønt den syge bad derom. R., der havde undskyldt sig for at drikke mere Brændevin, hvilket Thiis slog i Ansigtet paa Tambouren, bad om at faa leiet en Hest, som dog ikke kunde ske, da den netop skulde bruges. R. tog Handsker og Kjæp og vilde gaa ud paa Gaden, men T. viste ham Kjøkkendøren ud til Gaarden og sagde, at der var Veien,

¹⁾ Meddelt af Oberstlieutenant J. C. V. Hirsch i Danske Rigsarchiv.

som R. ogsaa gik. T. befalede Trommeslageren at stille sig ved Stuedøren til Gaden og tromme og vilde danse med Kandestøberens Kone, Maren Christensdatter, hvad hun som en gammel og skrøbelig Kone undslog sig for. Reichwein kom nu ind igjen fra Gaarden, hvorpaa T. slap Konen, greb R. i begge Hænder og sagde: „Velkommen Broder, nu ville vi danse,“ og svingede ham fra Kjøkkendøren og hen mod Gadedøren, hvor Tambouren stod og trommede, trinede saa nogle Skridt tilbage og drog sin Kaarde. Da trak R. ogsaa sin og afparerede det første Stød, som T. gjorde, idet han spurgte, om det var Alvor. R. stødte igjen efter Thiis, som derved mistede Cachetten. Ved næste Stød faldt denne om paa en Stol henne ved Sengen og raabte: „Ach, mein Gott!“ og blev saa siddende stille uden videre Bevægelse eller Tale med Kaarden i Haanden, hvorpaa Trommeslageren løb paa Dør og R. efter med Kaarden i Haanden. Da Barberen, Mester Jesper Pedersen, Jens Kandestøbers Svoger, derpaa undersøgte den døde, fandt han „et Sting, 2 Finger skraa under den venstre Patte“. R. blev nu arresteret i „Kortegaarden“. Flere Vidnesbyrd afgaves om Lieutenant T.s Raahed og Brutalitet; han havde været i Byen siden Novbr. 1694 og var saa ilde seet af Borgerskabet, at de fleste havde ønsket at være ham før kvit, „dog paa en bedre Maade“¹⁾. Først 5. Juli 1695 blev Lieutn. Christopher Fr. Thiis nedsat i Bragernes Kirkegaard om Aftenen Kl. 9 efter Hans Høie Excellence Güldenlewes Tilladelse²⁾.

Lieutenant N. Chr. Reichwein blev sat i Arrest paa Akershus, hvor Oberstlt. Nic. de Seue da var Commandant. 19. Mai faldt i Christiania Krigsretsdom over Lieutenant Reichwein i Anledning af det forefaldne Drab eller Duel. Da Feldtmarskalk Christian Gyldenløwe paa sin Inspectionsreise i Norge i 1695 spiste til Middag hos Commandanten 27. August, blev Lieutn. R. ført ind for at gjøre sin Opvartning, men under den opstaaede Uro fandt han Leilighed til at flygte, hvilket ogsaa er antegnet

¹⁾ N. Rigsarch., Bragernes Bythingsprot. 18. Apr. 1695 (Retsprot. Nr. 1082, fol. 22—26).

²⁾ Ibid. Bragernes Ministerialbog.

i Gyldenløwes Journal over Reisen. 17. Septbr. 1695 faldt Høieste-
rets Votering i Sagen, hvorved R. blev dømt til Landsforvisning
paa 3 Aar¹⁾. 28. Septbr. s. A. udgik et Kongebrev til Oberstl.
de Seue, hvori udtales, at det af Generalauditeur Schade op-
tagne Forhør i Anledning af Lieutenant Reichweins Echappering
viser, at bemeldte Lieutenant, som en paa Livet siddende Fange,
har havt for megen Frihed, hvilket vel alvorligen burde været
anseet, men da han nu er pardonneret paa Livet, efterlades
ogsaa de Seue sin Forseelse med Advarsel at være varsommere
en anden Gang. Den reformerede Corporal og Grenader, hvem
Vagten hos Lieutenant R. var anbetroet, skal afstraffes med
nogen legere Straf paa Kroppen og efter Arresten henvises til
Compagniet. — 7. Octbr. 1695 takker Lieutenant R.s Fader,
Oberst G. R., fra Vingnes Kongen, for at hans Søn er par-
donneret for det paa Lieutn. Thiis i Nødværge begangne Drab,
og beder derhos, at Kongen hertil endnu vil lægge den Naade
at pardonnerer ham for hans utidige Undvigelse af Frygt for
Livets Mistelse, saa at han, naar han en Tidlang udenlands har
gjort sig capabel og er saa lykkelig at se sit Fædreland igjen,
atter maa kunne vise sin Troskab og Iver for Hans Majestæts
Tjeneste. En kgl. Resolution af 26. Octbr. 1695 meddeler Par-
don ogsaa for Arrestens Undvigelse paa Grund af Faderens tro
og gode Tjeneste. Atter hjemkommen ansøger Sønnen 30. Juni
1699 fra Vingnes om ny Ansættelse, da han ikke har opnaaet nogen
Avantage i Frankrige²⁾, og blev nu c. 1700 ansat som Capitain ved
Gudbrandsdalske Compagni af Reserven ved Oplandske nationale
Inf. Regiment, men kom allerede 15. Marts 1701 i samme Egen-
skab til de da oprettede Nordenfjeldske Dragoner (Verdalske
Compagni), blev 7. Marts 1705 Major, 21. Octbr. 1709 charak-
teriseret og 12. April 1710 virkelig Oberstlieutenant. 29. Januar

¹⁾ Velvillig Meddelelse af Jægermester C. E. A. Schøller. Jfr. N. Saml. in
8vo II, S. 117.

²⁾ Dan. Rigsarch, Norske exped. Sager 1695 Nr. 74 og 82 (meddelt af Oberst-
lieutenant J. C. V. Hirsch). Da G. Reichwein i 1686 ansøgte om den 1.
Octbr. s. A. afdøde Oberst Bülow's Plads, anfører han, at han har tjent
i 38 Aar og været saaret to Gange, ligesom Faderen havde tilbageerobret
Thronhjems Len fra Svenskerne. (Dan. Rigsarch. Indk. Breve til Over-
krigssecretaren, meddelt af Jægermester C. E. A. Schøller).

1717 fik han Obersts Charakter og blev 12. Februar s. A. Oberst ved Nordenfjeldske Dragonregiment, først med Størdalske Compagni som Livcompagni, hvilket han dog allerede 9. April s. A. ombyttede med Verdalske. Han eiede og beboede nemlig Gaarden Trones i Verdalen, hvor saavel Bygningerne som den store Frugthave skyldtes ham. Efter erholdt Permission reiste han til Holland for at søge Lægehjælp for „sin haarde Svaghed“, idet han nemlig led af Blæresten. Han opereredes herfor 30. Mai 1718 men døde allerede Pintsedag 5. Juni; 16. Juli s. A. indberetter den commanderende General B. H. v. Lützwow hans Død til Kongen og Obersecretair Gabell; Liget blev hjemført og om Morgenen 18. Juli bisat i Stiklestad Kirke. Naar det i Kirkebogen heder: begravet 22. Septbr. 1720, maa dette betyde, at Tale og Begravelsesceremoni først da holdtes¹⁾, thi hans „blyagte Egekiste“ henstod ifølge Klüwer (Norske Mindesmærker S. 66) endnu i 1820-Aarene i hans murede Gravsted ved nordre Side af Stiklestad Kirke. Hans Vaaben, der fandtes paa to Faner i Kirken, beskrives af Klüwer som „en harnisket Haand, holdende en Vindrue i hvidt Feldt; paa Hjelmen to Hænder med en Vindrue i hver og derimellem 3 Fænniker, hvoraf den ene er hvid, den mellemste gul, og den tredie har Dannebrogens Mærke, rødt med et hvidt Kors.“ Først i 1860-Aarene lod Formandskabet efter den daværende Sogneprests Initiativ Kisten nedgrave, medens Gravcapellet uden videre toges til Brug for Menigheden uden Hensyn til Oberstens Gavnildhed af sine ikke store Midler til offentlige Øiemed. Han havde nemlig, formentlig i Anledning af Reisen til Holland, gjort Testamente, dateret Thronhjem 23. August 1717 og confirmeret af Kongen 21. Januar 1718, hvorved han bestemte, at om han ved sin snart ventede Død som hidtil var ugift og uden Livsarvinger, 1) hans resterende Tractamente fra første Halvaar 1711 skulde tilfalde den kongelige Krigskasse²⁾; 2) at han efter al Gjælds Betaling skulde have en

¹⁾ General Lützwows Correspondance-Protokol paa Thom og Verdalens Ministerialbog i Thronhjems Stiftsarchiv.

²⁾ Som constitueret Skifteforvalter i Oberst R.s Bo i Generalmajor Buddes Sted udbeder O. Holck fra Thronhjem 29. Juni 1720 sig af Overkrigs-

efter sin Stand nogenledes reputerlig Begravelse; 3) hvad der blev tilovers af hans ringe Midler, skulde deles i 2 Parter, hvoraf den ene Del skulde tilfalde hans Halvsøskende, den anden gaa til Underhold for „de fattige Guds Lemmer i Thronhjems Hospital“ og bestyres af Hospitalsforstanderne. Testamentet er underskrevet af Hans Pedersen Evroppidan, Medtjener i Verdalen, og Peder Olsen Blix, Feldtprest ved Oberst Reichweins Regiment. Beløbet, der efter Commissionsprotokollen af 1733 blev indbetalt i Aaret 1722, udgjorde 800 Rdlr.¹⁾ Til Verdalens Kirke havde han foræret en Messehagel af Fløiel, hvorpaa et Crucifix og hans Vaaben af Sølv. En Erindringsfane om ham hang over Indgangen til Choret, og i Kirken havde han bekostet en smuk indlukket Stol²⁾.

Som Oberstlieutenant indgav N. C. Reichwein 15. April 1710 fra Trones et Forslag til Kongen om Troppernes Forstærkelse i Norge i Anledning af Krigen med Sverige. Det omfattede følgende Punkter: 1) Udskrivning af dobbelt Reserve ved Infanteri-Regimenterne som i sidste Krig. 2) Forstærkning af Dragon-Regimentet med 2 à 3 Compagnier af tidligere afskedigede Dragoner. 3) Oprettelse af 2 à 3 Compagnier à 200 Mand af de bedste af Infanteri-Regimenterne; de skulde være Grenaderer om Sommeren og Skiløbere om Vinteren og stadig ligge paa Grændserne. 4) Af Nordland kunde oprettes et skjønt Infanteri-Regiment paa 2000 Mand. 5) Det befalede „Landsens Rytteri“ bør strax at stilles paa Fode for Disciplins og Øvelses Skyld. Enhver af alle Stænder paalægges efter Evne at skaffe en Rytter; selv er han villig dertil efter 14 Dages Varsel. 6) Ved fiendtligt Indfald gaar Mand af Huse mellem 15 og 50 Aar. Bønderne skulle, saavidt muligt, skaffe Bøsser og Gevær, og hver Mand

commissair Sverdfeger Underretning om, hvad Oberst R.s Tilgodehavende fra 24. August 1717 til 12. Juni 1718, „da han døde“, kan beløbe sig til, hvilket tilkommer hans Arvinger, da hans Tilgodehavende fra 1711 til 23. Aug. 1717 er testamenteret Hs. Kongl. Mait. Skiftets Afslutning udstaar efter denne Meddelelse. (N. Rigsarch., Personalialia, Reichwein).

¹⁾ N. Stiftelser I, S. 206 f. og III, S. 747.

²⁾ Topogr. Journal 12. Hefte S. 66 og N. Stiftelser III S. 809 og 1005 f.

forsyne sig med 3 à 4 Dusin skarpe Ladninger eller dog en 3 Alens Stage med en skarp tveegget Ljaa eller en Esponton (∩: Korsgevær). Disse Mandskaber maatte altid have 6 Ugers Kost liggende. — Feldtmarskalk Grev Wedel foreslaar, at Reichweins Memorial tilstilles Generalmajor Schultzen, Brigadier Heins, Stiftamtmand v. Ahnen og flere Civilbetjente, for at det kan undersøges, om det er iverksætteligt, hvilket Kongen bifalder. Missive til Slotslovens Committerede derom udgik 17. Mai 1710¹⁾. — 27. Octbr. s. A. sender Slotsloven Forslaget til Betænkning af Stiftamtmand og commanderende Officerer. Baron Løvendal sees 10. Octbr. s. A. at befale Udskrivningen i Nordlandene efter Forslaget indstillet²⁾.

Reichwein solgte som Oberstlieutenant 20. Febr. 1716 Vingnes i Faaberg for c. 710 Rdlr. til Corporal Henning Larsen og kort efter en Del Fiskerier i Laugen, de samme, som ovenfor under Faderen ere omtalte, til Ole Baarud i Faaberg ved Skjøde af 7. Marts 1716, thinglæst 13. Juni s. A. Dette fremlagdes under en Retssag 24. Novbr. 1722³⁾.

N. C. Reichwein stadfæstede, Throndhjem 7. Marts 1716, mod en udbetalt „Fornøielse“ det 16. Juni 1712 til Peder Pedersen udstedte Skjøde paa øvre Jørstad i Faaberg, som denne nu vil overlade Svigersønnen Erik Pedersen, der har indløst Gaarden fra fremmede, til hvem den var pantsat, og som skal stille Peders ældste Søn tilfreds⁴⁾.

Jørgen Otto Reichwein er formentlig af Faderens første Ægteskab og altsaa foregaaendes Helbroder, da hans to Navne sandsynligvis hidrøre fra Opkaldelse efter Farfader og Morfader (Jørgen Reichwein og Otte Mogensen). Han blev 23. Juni 1698 Lieute-

¹⁾ N. Rigsarch., „Indlæg“ af denne Dato.

²⁾ N. Rigsarch., Slotslovens Correspond. Prot. 1710.

³⁾ N. Rigsarch., Retsprot. Nr. 765 fol. 108 f. Jfr. nedenfor under Søsteren George Catharina R.

⁴⁾ Document paa Jørstad, indlaant til Rigsarch. i April 1900. Thingl. p. Sundgaarden i Faaberg 10. Septbr. 1776 af H. Jacobsen Schmidt. Faderen, Oberst G. Reichwein, havde (Sorgendal 17. Juni 1707) fæstet sin Gaard øvre Jørstad, 4 Huder, hvoraf han eier 2 og har Bygsel over de 2 andre, til fornømtig Mand Peder Pedersen og hans Hustru paa Livstid tilligemed Reersvolden og Bakseteren. (Docum. ibid.).

nant (fra 1704 kaldet Premierlieutn.) ved Capitain J. H. Rummel-hofs Compagni af nationale Oplandske Infanteriregiment, ved hvilket han stod til 1706, da han sees at være død før 8. Juni; Eftermanden er udnævnt 12. Juni s. A.

Lorentz Reichwein, uden Tvivl ældste Barn af Faderens, Oberst G. Reichweins, andet Ægteskab med Catharina Larsdatter Sverdrup og født omkring 1680. I Decbr. 1694 nævnes han sammen med Moderen og i Marts 1697 med begge Forældre og sin ældste Søster som Fadder til to af hans Morbroders, Presten Nils Larsen Sverdrups, Sønner ved deres Daab i Vang paa Hedemarken. Ved disse Leiligheder kaldes han Lars, men fra den Tid, han indtræder i Armeen, benævnes han mest med Navneformen Lorentz, der siden bliver den constante. 21. Decbr. 1697 blev han Fændrik ved Capitain Brüneckers Compagni af Oplandske Infanteri-Regiment og 12. Febr. 1698 ved Capitain C. F. Lautzaus Compagni af 1. gevorbne Inf. Regiment (under Feldtmarskalk-Lieutenant Chr. Gyldenløve), kaldes 1701, som de øvrige Fændriker, Second-lieutenant og fik 16. Aug. s. A. Reispas til fremmede Lande, blev 22. August 1702 Premierlieutenant ved Capt. D. v. Bestenbørstels Comp. af det gev. Inf. Reg. under Brigadier C. H. v. Hausmann, i hvilket Gyldenløves Regiment i 1701 gik op, og kaldes da Laurits. I 1703 (Eftermanden udnævnt 21. April) afgik han fra sit Regiment i Norge, idet han da blev Capitain i 1. danske gev. Inf. Reg. i keiserlig Tjeneste i Italien, først under Chr. Gyldenløve, senere under Trampe og Gersdorff; fra 1704 kjæmpede Regimentet i Ungarn. 3. Juni 1709 fik han Majors Charakter og vendte hjem fra keiserlig Tjeneste om Høsten s. A. 11. August 1712 blev han Oberstlieutenant, 29. Septbr. 1716 charakt. Oberst og 16. Febr. 1717 Chef for Regimentet, der siden bærer hans Navn. 12. August 1717 kom han med sin Livbataillon til Norge og henhørte først til Smaalenske Canton, men fik i Juni 1718 Commandoen i Hølands Canton under Generalmajor Gafrons Overcommando (Kongsvinger Canton). Kort efter Svenskernes Indfald underlagdes Reichwein helt Gafrons Overcommando (Vingers Canton og Oplandske Corps). Imidlertid var ogsaa R.s anden Bataillon i Slutningen af Octbr.

1718 kommen til Norge ved Larkullen og henførtes til Sinaalenske Corps, der 18.—19. Novbr. marcherede over Glommen og posteredes paa Vestsiden af samme, da man ikke mente at kunne modstaa den overlegne Svenske Armee, der stod paa Østsiden¹⁾. I Marts 1719 omtales det, at R.s Bataillon ventedes til Frederiksstad, men 15. April s. A. skriver L. Reichwein fra Holmestrand til Generalkrigscommissair Bertouch i Christiania, som han benævner „Broder“, med Bøn om en speciel Ordre angaaende Levering af Fourage til Artilleri- og Officershestene paa det Sted, enhver ligger, da det ellers vægres dem; Artillerihestene kunne bedst faa Staldrum i Tønsberg. — 16. Mai s. A. tilskriver R. ham fra Tønsberg og takker for Anvisning paa Fourage til 9. Juni samt beder, at 11 Portioner maa leveres i Holmestrand og Resten i Tønsberg. Han beklager sig over det fra Bragernes sendte Brød, hvoraf en Prøve medsendes, og beder om herefter at faa det fra Tønsbergs Magazin, hvor det altid har været godt. Amsforvalteren i Grevskabet vil ikke mere skaffe Heste til dets Afhentning, men siger, at der i Holmestrand skal skaffes Baad dertil, hvorfor han beder om Ordre i denne Anledning. Disse Breve ere skrevne paa Tydsk, formentlig mest af Hensyn til Modtageren. Vaabenet er det sædvanlige Reichweinske, kun at de 2 yderste Faner paa Hjelmen holdes af 2 harniskede Arme²⁾. 15. Juli 1719 indrykkede R.s to Batailloner i Campementet ved Rosneskilen og 17.—18. Juli vare de blandt de Tropper, der under Oberst Hartvig Huitfeldts Commando førtes over Svinesund for at besætte Strømstad. 17. Aug. mønstredes hans Regiment der, og i Slutningen af Maaneden udnarcherede igjen den norske Armee af Bahus Len³⁾. — Om Høsten 1719 vendte Regimentet, der kaldes R.s Slesvigske Regm., tilbage til Danmark⁴⁾.

¹⁾ Det er derfor ham, der omtales af E. Kraft 1718, ikke Halvbroderen. Oberst N. Chr. R., som døde i dette Aar, se (Dansk) Hist. Tidsskr. 3. R. VI S. 461.

²⁾ N. Rigsarch., Personalia, Reichwein.

³⁾ Munthe, Optegn. af Gen. Maj. P. Todderud, Reg. Jfr. ogsaa Vaupell, Den dansk-norske Hærs Hist. I. 590, 92, 96, 601.

⁴⁾ Personalhist. Tidsskr. 3 R. I, S. 225, 233 f., 260 f. Anker, Biogr. Data om norske Generalspersoner S. 309, O. Munthe, Optegn. af Genmaj. P. Todderud, S. 122 f.

I Aaret 1720 udtraadte Reichwein af Armeen og sendtes derpaa som Envoyé extraordinaire til det keiserlige Hof i Wien, hvorhen han med Suite erholdt Reispas 17. Septbr. s. A.¹⁾. Reisen foregik paa Grund af hans Sygelighed langsomt og lagdes over Brunshüttel, Hamburg, hvor Legationssecretairen G. Ed. Frankenau stødte til ham, samt Prag, og først ved Nytaarstid 1721 naaede han Wien, hvor hans første Audients hos Keiseren, hvis Svar kun hørtes utydeligt, fandt Sted 7. Januar. Heller ikke meget kunde opfattes ved Audientsen 1. Februar, noget, hvorover R. ogsaa senere beklager sig. Fra denne Sendelse til Keiserhoffet er der i Danske Rigsarchiv bevaret 102 originale Skrivelser (mellem 15. Octbr. 1720 og 22. August 1722), hvoraf 90 med hans Underskrift; af disse ere 73 paa Tydsk og stiledede til Kongen, alle fra Wien og de fleste i Chifres. 14 ere skrevne til Oversecretairen i Tydske Cancelli, Christian Sehested, 2 formentlig til Storkantsleren, Grev Ulr. Ad. Holstein, og 1 til Etatsraad Frantz v. Hagen, samtlige 17 paa Fransk. Endelig findes 12 Breve paa Fransk fra Legationssecretair Frankenau, antagelig til Storkantsleren og skrevne, medens R. var paa Reise til Slesvig for at træffe sammen med Kongen. Det var under Reichweins Ophold i Wien, at Kong Frederik IV.s Dronning, Louise af Mecklenburg, døde 15. Marts 1721, og at Fyrstinden af Slesvig (Anne Sophie Reventlow) tre Uger senere blev ægteviet til Kongen. Justitiarius J. Chr. Berg²⁾ beretter, at da dette gik saa hurtigt for sig, havde Envoyéerne ved de udenlandske Hoffer ikke faaet betimelig Underretning, saa det først blev dem fortalt af vedkommende Landes Ministre. Reichwein skal da have ladet falde nogle ubetænksomme Ord, der altsaa formentlig er blevne berettede hjemme. Hvorom alting er, lykønsker imidlertid Reichwein 26. April Kongen til Ægteskabet, medens han først 14. Juni omtaler at skulle meddele Keiserhoffet Dronningens Kroning og 5. Juli omtaler Keiserens Svar paa Notificationen om Formælingen og Kroningen som holdt i almindelige Udtryk og lidet hørligt. — 7. Juni har Reichwein foreslaaet at møde

¹⁾ Prot. i Dan. Rigsarch. „Patenten de annis 1720 et 21.“

²⁾ Genealogiske Saml. i N. Rigsarch., Reichwein.

Kongen i Holsten for at forklare Hindringerne i den Slesvigske Garantisag, som ikke kunne betroes Pennen; Reisen vil medtage 5 Uger. 19. Juli erklærer han saa efter modtagen Ordre at ville møde Kongen, men er 26. Juli forsinket og endnu i Wien. 2. August, da R. staar paa Reisen til Danmark, begynde Frankenaus Rapporter, og 25. Octbr., efter at R. er kommen tilbage Tirsdag Aften (21. Oct.), er atter hans første Rapport skreven. Foruden den rent Europæiske Politik omhandle disse Indberetninger af Danske Sager især de dengang brændende Slesvigske og Holstenske Spørgsmaal samt den Rantzowske Mordsag, idet Keiseren betragtedes som øverste Lensherre; 6. Decbr. udtaler R. den Mening, at Keiseren forhaabentlig vil confirmere tidligere Aftaler om Grevskabet Rantzow og Herskabet Breitenburg, men spørger dog, hvormeget han kan tilbyde Vicekansleren for Opnaaelsen heraf. 29. Novbr. beretter han, at den Engelske og den Chursachsiske Minister have meddelt ham, at Czaren i en hemmelig Tractat har lovet Sverige Hjælp til at erobre Norge eller en Del deraf til Erstatning for Afstaaelser. R. havde dertil svaret, at han ikke troede, at Sverige lod sig blende heraf. Norge med sine mange Bjergsnævninger og væbnede Indbyggere, der gjorde saa god Tjeneste som de bedste Soldater, stod ikke saaledes til at erobre, og i Sverige er Stemningen efter de to sidste Krige afgjort imod at marchere ind i Norge.

Det har været sagt, at R. ikke skal have vist synderlig Dygtighed paa sin Ministerpost, og at Chr. Aug. Berkentin derfor blev sendt som hans Afløser¹⁾. Det er imidlertid vist, at R. selv allerede 31. Januar 1722 anholder om Tilbagekaldelse, og Grunden hertil tør maaske allernærmest søges i hans slette Helbred, hvorfor han under sit Ophold i Wien har maattet bruge Bad og Brøndkur. 6. Juni 1722 takker han Kongen, fordi han vil lade Etatsraad Berkentin afløse ham. Da B. ankom 8. August til Wien, erklærer Reichwein strax at ville søge Afskedsaudients, som dog først erholdtes 17. Aug., hvorpaa han 22. Aug. udtaler Haabet om at kunne reise om 14 Dage. Han blev

¹⁾ Jfr. E. Holm, Danmark-Norges Hist. (1720—1814) I S. 109; Henviisn. S. 21.

ogsaa, som nedenfor omtales, af Keiseren benaadet med en kostbar Cadeau, bestaaende i en Ring med Ædelsten¹⁾.

26. Marts 1725 udnævntes Reichwein til Amtmand i Rendsborg (Confirm. af 22. Janr. 1731), 8. Januar 1730 til Generalmajor af Infanteriet og 6. Octbr. 1731 til Stiftsbefalingsmand over Agershus Stift og Amtmand over Agershus Amt²⁾, ved hvilken Leilighed der udfærdigedes en Instruction for ham i 17 Puncter, angaaende Archivets Overlevering, de kongelige Rettigheders og Regaliers Bevarelse, kongelige Befalingers Publication og Overholdelse, Tilsyn med de underordnede Embedsmænd og deres Embedsprotokoller, med Skifterne samt Byernes Styrelse, Skattevæsen og tilreisende, om halvaarlige Relationers Indsendelse, Forholdet til Superintendenten og Geistligheden, Kirkerne og deres Gods, Skoler, Hospitaler og Fattigvæsen etc.³⁾. — 28. Novbr. 1732 blev Reichwein Ridder af Danebroge og valgte til Symbolum: Prudens qui patiens. I Anledning af Kong Christian VI.s Reise i Norge 1733 havde han et stort Arbeide med at sørge for Herskabernes og den talrige Suites Befordring tillands og tilvands inden hans Stift, idet der f. Ex. tiltrængtes flere hundrede Heste om Dagen. Da den kongelige Esqvadre Thorsdag 4. Juni var ankommen paa Verlen ved Moss Kl. 1 om Natten, indfandt sig om Morgenen ombord Statholder Christian Rantzow, Biskop Peder Hersleb, Generallieutenant Patroclus Rømeling og Generalmajor Lorentz Reichwein og efter aflagte allerunderdanigste Gratulation gik strax tilbage til Christiania igjen⁴⁾. Reichwein omtales ikke i Journalen ved de kongeliges Ankomst til Christiania, der fandt Sted Kl. 12 om Natten samme Dag. Han vides imidlertid at have fulgt de kongelige Herskaber til Throndhjem, paa hvilken Reise han var fraværende fra Christiania en Maanedstid (fra de første Dage af Juli til samme Tid i August). Han maa derfor have hørt til den Del af Suiten, der fra Thron-

¹⁾ Efter Uddrag, gjorte i Dan. Rigsarch. ved Cand. mag. F. Jessen.

²⁾ Dan. Rigsarch., Bestallingsprotokol.

³⁾ Afskr. i Chra. Univ. Bibl.s. Mscr. Saml. Nr. 284 in fol.

⁴⁾ Se Journal og Beskr. ov. K. Chr. VI.s Reise til Norge 1733 ved Jonas Kierulf, S. 13.

hjem reiste hjem over Land, medens de kongelige Personer med en anden Del reiste Kysten rundt fra Throndhjem til Laurvigen¹⁾.

I F. A. Wessel Bergs Rescr. Saml. I S. 550 findes en kgl. Approbation af 17. Janr. 1733 paa en Anordning om Brandvæsenet i Christiania; Udkastet er gjort af Magistraten og revideret af Stiftsbefalingsmanden efter Statholderens Befaling. Ibid. S. 578 nævnes et Rescript til Generallieutn. Patroclus Rømeling og Generalmajor og Stiftsbefalingsmand L. de Reichwein om Commissarier, angaaende de Bøder, som en Del Bønder af Berg og Skjeberg Sogne foruden anden Straf ere tildømte at betale ad pios usus for Mytteri og et onskabsfuldt Klageskrift til Kongen mod deres Øvrighed. — R.s Helbred var imidlertid vaklende, og hans Virksomhed i Fødelandet blev derfor kortvarig. Allerede i Februar 1734 fik han for sin Helbreds Skyld Tilladelse at reise til Kjøbenhavn, og her afgik han ved Døden 22. April 1735, ugift.

Efter Faderen havde han arvet en Del Jordegods. Omkring 1725 omtales Oberst og Amtmand R. at have solgt 3 Skind med Bygsel i Gaarden Gliming (Glømen) i Thrøtten Annex til Øier i Gudbrandsdalen til Erik Olsen Gliming for 20 Rdlr.²⁾ — 3. April 1734 udsteder Lorentz v. Reichw., Ridder, Generalmajor af Infanteriet, Stiftsbefalingsmand over Agershus Stift og Amtmand over Agershus Amt, fra Christiania Odelsskjøde paa *Dok Fiskevand*, Skyld 1 Hud, i Almendingen til Gausdals Prestegjæld i Gudbrandsdalens Fogderi, hvilket har tilhørt hans sal. Fader, Oberst Georg v. R., over Hævdstid, men som ved Auction i 1716, da han selv var uden Riget i kgl. Krigstjeneste blev solgt uden Lovbydelse for 100 Rdlr. til to Mænd i Valdars, der igjen have solgt Vandet til Foged Svend Stenersen, som nu paa egne og medinteresserede Bønders Vegne i Gausdal har betalt Lorentz

¹⁾ I Maanedsskriftet „*Bien*“, 6 B. 2. H. S. 1—50 findes en Novelle „Kongereisen eller Carl og Lovise“, hvori Generalmajor Reichwein, der her omtales som militair Chef i Christiania (med Adjutant), spiller en Rolle; af Hensyn til Fortællingens Økonomi har han ogsaa faaet en Hustru. En Søliewenant Peter (ikke Carl) Ørn (f. 1703, † 1754, Garde IV) var virkelig med paa denne Reise, men forøvrigt er Fortællingen vistnok helt opdigtet.

²⁾ N. Rigsarchiv, Retsprot. Nr. 636 fol. 290.

v. R. 60 Rdlr. i Odelsløsning¹⁾. — Det omtales omtrent ved denne Tid, at han ikke, ligesom sine Søstre, vides at eie Skovstykker eller Jordeparter i Tryssil. — Under sit Ophold i Kjøbenhavn havde han ved Kongebrev af 28. Septbr. 1734 erholdt Tilladelse paa sin Livstid til en aarlig afgiftsfri Skjørsel af 50,000 Bord paa egne eller leiede Sauger, dog ei i Agershus Stift²⁾.

Skiftet efter Generalmajor og Stiftsbefalingsmand L. Reichwein paabegyndtes allerede 29. April 1735 i Christiania med Registrering og Forsegling efter Ordre af den constituerede Stiftsbefalingsmand Etatsraad P. Vogt, da Dødsfaldet var ham meldt baade af Admiral Rosenpalm, i hvis Hus Reichwein havde boet og var død, samt af afdødes Fætter, Capitain N. Fr. Reichwein. I de første Skiftesamlinger udleveredes de for Embedet nødvendige Archivalier til R.s Fuldmægtig, Sr. Gotfred Copsy. Arvingerne vare hans 4 Søstre eller deres Børn: 1) Lisbeth Sophie R., afgangne Major Knoffs Enkefrue, paa hvis Vegne mødte Sønnen, Lieutenant Lorentz Knoff; 2) afg. Gertrud Cathrine R.s, sal. Oberstlieutn. Johan Caspar Brockenhuus's, Børn (1 Søn og 2 Døtre); 3) Fru Sophie Reichwein, afg. Oberstlieutn. Medings og 4) George Cathrine R., gift med Oberstlieutn. Møllerop, der var nærværende tilligemed Arvingernes Fuldmægtig, Procurator Stub. Indboet var ret rigeligt; af Sølvtoi kan mærkes: 12 Skeer og 12 Gaffer, 2 Knive, 2 Potageskeer, 4 Lyseslager, 1 Par Forskjærknive, 1 Sølvkaarde, en „uægte“ Danebrogsorden. Blandt Klæderne kan nævnes: 1 rød Klædes Reisekjol, underforet med Islandsk Graaværk, Klædninger af forskellige Farver; blandt Skindtoi fandtes 2 Finnekjoler af Rensdyrskind. Ligeledes fandtes meget Lintoi, en Del Porcellain, Daaser og Rivjern til Snus samt flere Geværer og Pistoler. I Vinkjældereren var der 240 Bouteiller god „Margo“ Vin, 250 do. „Medog“ Vin, 100 do. fordærvet „Ermotes“ Vin, 100 do. fordærvet Rødvind, 2 Oxehoveder hvid „Grav“ Vin. — R. efterlod ogsaa en Del Bøger, der bleve katalogiserede og vurderede af Hørereren ved Christiania Latin-

¹⁾ Efter en Udskr. af Gudbrandsdalens Skjøde- og Pantebog for 1734.

²⁾ Ifølge Skiftebrevet i Christiania Skifteprotokol.

skole, Laurits Bierregaard; de udgjorde c. 120 forskellige Verker (ikke Bind), mest af historisk Indhold. — Ved Skjøde af 24. April 1731 havde R. af Baltazar v. Ahlefeldt til Lindau og Behrenbrock, Eutinsk Geheimeraad, kjøbt Gaarden Haale i Rendsborg Amt for 1100 Rdlr. Ved Gavebrev, dateret 2. Febr. 1732, havde R. overdraget Gaarden til Frøken Margrete Elisabeth v. Colditz, Datter af Oberstlieutenant J. D. v. Colditz i Fridericia, paa Grund af det Venskab, han nærrede for hende; dog skulde hun først tiltræde Gaarden efter hans Død, men da General-lieutenant H. J. Arnoldt var Panthaver deri for en større Sum, end Gaarden ved Auction 16. Apr. 1737 udbragtes til, blev Gaven uden Betydning. Den kjøbtes for 572 Rdlr. af Monsr. Jørgen Sivers, der af General Arnoldt erholdt Skjøde derpaa 3. Juli 1737. — Blandt R.s Efterladenskaber var en Diamantring, der var ham skjænket af „den Romerske Keiser“ under hans Sendelse til Wien og ansaaes da at have en Værdi af 3000 keiserlige Gylden. Den var ved R.s Død pantsat for 331 Rd., men da dens angivelige Værd skulde være 500 Rd., blev den indløst og vurderedes af 2 Guldsmede i Christiania til 1500 Rd. (senere 2000 Rd. Courant); den tilbødes i Juni 1736 gennem Hofmarskalk Gram Kongen til Indløsning. Deraf blev dog intet, og endelig solgtes den ved Auction i Christiania i August 1736 for 385 Rd. til Messieurs Sentorp & Bindingshagen, formentlig udenlandske Guldsmede. Hans Tjenerskab i Kjøbenhavn bestod af en Tjener, en Jæger (Skytte) og en Kok. Han beboede i Christiania først „den nye Raadstuegaard“ og siden Oberst O. F. Rappes Gaard. Skiftebrevet nævner meget betydelige Regninger for Vin, Medicin (sidstnævnte vise, at han blandt andet led af Podagra) samt endelig for Kjøring i Kjøbenhavn 1734. Endnu i 1735 kjørte han et Par Gange udenfor Staden. Boets Indtægt var c. 2735 Rd., Gjælden c. 4110 Rd. Underskuddet, c. 1375 Rd., fordeltes paa de uprioriterede Creditorer. Boet sluttedes paa Christiania Raadstue 7. August 1737. — R.s Lig, der foreløbig var indsat i Holmens Kirke i Admiral M. Billes Begravelse, bestemtes paa Grund af Boets Forfatning at skulle forblive der,

hvorfor erlagdes 48 Rd.¹⁾. Det er kjendeligt, at R.s høie Stillinger tildels have nødt ham til at leve paa en noget større Fod, end hans Indtægter egentlig tillod, men hvis de antagelig største Activer i hans Bo (Gaarden Haale og Diamantringen) ikke vare gaaede saa uventet langt ned i Værdi, som det viste sig, vilde Boet dog formentlig have kunnet dække Forpligtelserne.

I Katalogen over den historiske Udstilling i Bergen 1898 S. 8 nævnes et Portrait, tilhørende „Enkefru Grønvold“ i Bergen og forestillende Generalmajor Reichwein, idet der udtales Tvivl, om dermed skal forstaaes Generalmajor N. F. Reichwein († 1761) eller ovenomtalte Lorentz R. Det sidste maa dog ansees konstateret derved, at Billedet, der er malet 1734 af P. Wichmann, viser en Mand med Generalsdistinctioner, medens Lorentz R.s Fætter, N. F. Reichwein, dengang kun var Major. Det paa Billedet malede Vaaben viser det adelige Reichweinske Mærke (med de 3 Danebrogspaner paa Hjelmen), hvilket Halvbroderen Oberstlieutn. N. C. Reichwein, som ovenfor omtalt, ogsaa brugte. Skjønt disse tilhørte den rangadelige Linie. Hertil kommer, at der i den fra Generalmajor N. F. Reichwein nedstammende Huitfeldtske Familie existerer et Miniaturportrait af sidstnævnte, der ingensomhelst Lighed har med det i Bergen bevarede Billede.

Elisabeth Sophie Reichwein, formentlig ældste Datter af Oberst Georg R.s andet Ægteskab og født i Begyndelsen af 1680-Aarene samt opkaldt efter Faderens første Hustru og Mormoderen Sophie Toller. 1697 nævnes hun som Fadder til en Søn af Sogneprest Nils Sverdrup i Vang (Hedemarken) sammen med Forældrene og Broderen „Lars“. Hun blev 1703 gift med Wilhelm Philip Knoph, der i alle Fald senere boede paa Sukkestad paa Thoten og vistnok var Søn af Daniel K. den yngre, Skibsmaalingsdirecteur i Drammen († 1703) og Maren Hansdatter († 1720), idet Angivelsen hos C. Giessing (Jubellærere II. 2. S. 75), at han var Søn af den ældre Daniel K. (Amtmanden), maa være urigtig, ligesom hans der nævnte andet Navn Philip tør være tvivlsomt, da det ikke forekommer i Militairtaterne. Han havde før sit

¹⁾ Se Skiftebrevet i Christiania Skifteprot. i N. Rigsarchiv (Retsprot. 239) fol. 181—219.

Ægteskab ført et dissolut Liv, bl. a. havde han besvangret en adelig Jomfru. Marthe Sophie v. Hadeln, en Skjebne, der en Menneskealder senere rammede hans egen Datter ved Frederik Cicignon. Som det synes, har W. Knoph ikke villet ægte M. S. v. Hadeln, ja endog villet gjøre dette umuligt ved at indgaa et andet Ægteskab, thi 27. August 1703 ansøger han fra Christiania Statholderen om Tilladelse til Vielse med E. S. Reichwein uden foregaaende Trolovelse og Lysning, og først 10. Novbr. s. A. døbes hans Søn med M. S. v. Hadeln. Denne Søn Philip Wilh. K., døde som Premierlieutenant 10. Octbr. 1781, efterladende Enke, 85 Aar gl., og 3 Børn, der 1782 boede i Svendborg.

Wilhelm Knoph (i Militaretaterne: Knopf) var antagelig født i 1670-Aarene og blev 10. Octbr. 1699 Lieutenant ved Oberstlieutenant Ove Winds Compagni af nationale Oplandske Infanteri-Regiment, 7. Mai 1701 Capitain ved første (Gudbrandsdalske) Compagni af Reserven ved samme Regiment, fik 10. Juni 1707 Thotenske Comp. ved selve Regimentet samt 22. August 1711 Majors Charakter. 1716 udgaar han af Calenderen og er da vistnok død; Eftermanden er udnævnt 22. Juni s. A. — 24. Mai 1717 fik Major Knophs Efterleverske, Fru E. S. Reichwein, ved kgl. aabent Brev Bevilling til at hensidde i uskiftet Bo med deres fælles umyndige Børn uden Registrering og Vurdering. De kjendte Børn af dette Ægteskab nævnes i Personalh. Tidsskr. 3. R. II. S. 260, hvorved dog er at mærke, at Sønnen Lorentz Friderich K. 1732 blev Lieutenant ved Nordenfjeldske Dragonregim., søndre Hedemarkske Comp., 1750 Capitain og kom 1766 til 2. Søndenfj. Drag. Reg., hvorfra han før 1772 havde erholdt Afsked, da han boede som Pensionist paa Moss (se ovenfor under Lorentz Reichweins Skifte og nedenfor under George Catharina R.). Det omtales, at Major Knophs Frue ligesom hendes Søskende havde eiet Skovstykker eller Gaardeparter i Tryssil, hvoraf hendes 1 Hud og 4 Skind i søndre Sørby i Decbr. 1724 solgtes til Opsidderen, der var Medeier for 1 Hud og 6 Skind¹⁾.

¹⁾ N. Rigsarch., Rentek., Skov- og Sagbrugsvæsen 1733—60.

I Lillehammers Kirke fandtes 1722 en Oblatæske, hvorom Provsten beretter, at den var foræret af sal. Major „Knop“¹⁾.

Gertrud Karine Reichwein, Oberst G. Reichweins anden Datter og vistnok opkaldt efter Faderens 1672 afdøde Halvsøster, hvorfor denne Form for Navnet er rigtigere end G. Cathrine, som ogsaa forekommer. Hun maa være født i 1680-Aarene og nævnes 1707 som „velbaarne Jomfru G. Catharina Reichwind“, der da forærede Furnes Kirke (Ringsaker) „en Liusekrone med 12 Armer i Choret hengende“²⁾. Da Faderen havde skiftet med sine Børn i levende Live, erholdt hun 30. April 1712 kgl. aabent Brev at maatte være sin egen Værge og selv raade for sine Arvemidler under en Curators Tilsyn. Vaaren 1714 blev hun gift med Johan Caspar Brockenhuus³⁾, en uægte Søn af Generalmajor Caspar Christopher B. og født c. 1677 før Faderens Ægteskab. Under Navn af Johan Caspersen blev han efter at have været flere Aar i udenlandsk Tjeneste⁴⁾ 29. Juli 1699 Lieutenant ved nat. Oplandske Infanteri-Regiment og 21. Marts 1702 Capitain sammesteds (Nordre Hedemarkske Compagni); 27. Juni 1707 (ikke 1717, da Faderen, Regimentschefen, allerede var død 1713) blev han legitimeret og adlet og kaldes derfor fra 1708 i Militaircalenderen med Navnet Brockenhuus. 22. August 1711 blev han karakteriseret og 15. August 1718 virkelig Major ved samme Regiment. Herom havde han 6. Januar 1718 henvendt sig til den nylig udnævnte commanderende General, Baron Erhard Wedel, da Oberstlieutenantsposten ved Regimentet snart sagdes at ville blive ledig. Han oplyser da, at han har tjent uden og inden Riget i alt i 25 Aar, blev Compagnichef for 16 og Secondmajor for 7 Aar siden. I Juli s. A. beordredes

¹⁾ N. Rigsarch., Lillehammers „Kirkestol“.

²⁾ Furnes „Kirkestol“ fol. 142 (N. Rigsarch. Bispearchivet).

³⁾ Hans Copulationsansøgning til Statholderen er dateret Christiania 20. Marts (N. Rigsarch., Personalialia Brockenhuus).

⁴⁾ Oplandske Regiments Lister fra 1723 (i N. Rigsarch.) angive, at han da er 46 Aar gammel og har tjent ialt 29 Aar, hvoraf 21 ved Oplandske Regm., 4 Aar i Frankrige, 1 i Holland og 3 i Brandenburg, men hvorledes disse Angivelser kunne stemme overens er uklart; sandsynligvis ere de lidet nøiagtige, hvis han ikke har været udenlands ogsaa efter Ansættelsen i Oplandske Regiment.

han med sit Compagnie til Posteringen i Solør, i Slutningen af Septbr. udgik Ordre om at marschere til det nordenfjeldske, i Midten af Octbr. var han naaet til Røraas og i Begyndelsen af Novbr. til Throndhjem, hvor han ogsaa var i Decbr. — I Juli 1720 klager en Bonde, Ole Knudsen Balsøet, over Major Brockenhuus for udvist Egennyttighed under en Udcommandering af en Del Mandskaber af hans Compagnie til Danmark i Aaret 1715, hvilket B. benægter; Klagen synes ogsaa ubegrundet og har neppe ført til noget. Brockenhuus avancerede 24. Juni 1722 til Oberstlieutenant ved Oplandske Regt. og afgik ved Døden 6. Mai 1725 (Eftermanden udnævnt 4. Juni). 23. Juli s. A. fik Enken Bevilling til at sidde i uskiftet Bo med sine umyndige Børn, men allerede 7. Septbr. 1726 døde ogsaa hun paa Refling, og i Novbr. beskikkedes efter de to Svogres, Majorerne J. B. v. Medings og H. B. Møllerops, Begjæring Oberstlieutenant Jacob Matheson og Sorenskriver Hieronymus Jensen til Skiftecommissarier; disse mødte 27. Janr. 1727 i Stervboet paa Refling i Ringsaker til Skiftets Afholdelse. Børnene vare en Søn, Caspar Christopher Brockenhuus, 7 $\frac{1}{2}$ Aar gl., og 2 Døtre, Frøken Catharina Hermana B., 11 $\frac{1}{2}$ Aar gl., og Fr. Catharina Hedevig Br., 10 $\frac{1}{2}$ Aar gl. Strax efter Moderens Død var Løsøret registreret og forseglet 12. Septbr. 1726 af Major Leffelman og Capitain Eimhausen. Proclama blev udstedt 30. Novbr. og publiceret paa Christiania Bything 12. Decbr. 1726. Auction holdtes 29. Janr. 1727 over Løsøret: Sølv, Tin, Messing, Kobber, Sengklæder og Sengombænger, Linklæder, Jernboskab, Gevær, Træboskab, Heste og Creature, alle Slags Kornvare, samt en Del Hø og Halm og indbragte 1637 Rd. 1 $\frac{1}{2}$. Gaarden Refling havde Enken paa Grund af Svagelighed 5. Juli 1726 solgt til Lars Haagensen Rør og Lars Nilsen Soug for 2400 Rd. I Kjøbet medfulgte Kirketienden, 4 Kakelovne (1 i Storstuen, 1 paa Salen, 1 i Seng-kammeret og 1 i Barnekammeret), Kornstør og Humlestænger. Husene havde hun forbeholdt sig til Faredag 1727, men Skiøde var ikke udstedt, da Fruen døde kort efter Overenskomsten. Gaarden skyldte 2 Huder og 6 Bismerpund Smør. Endvidere eiede Boet ifølge Skiftebrev efter afg. Oberst G. Reichwein, dat.

31. Marts 1710, Gaarden nordre Sørby i Tryssil Annex, skyldende 1 Hud med Bygsel, hvis 2 Opsiddere købte samme for 100 Rdlr. 14. August 1726 havde Oberstlieut. B.s Enke ved Auction over Krongods for Mandens tilgodehavende Afregning indkøbt Gaarden Findstad i Romedal, hvilken Lieutenant Ole Blichfeldt igjen havde overladt Christen Pedersen Løgen af Ringsager. Boets beholdne Formue var c. 3495½ Rd., hvoraf Sønnen fik c. 1747½ Rd. og hver Datter c. 873½ Rd. Skiftet sluttedes 29. Mai 1727 paa Sten paa Ringsager. Ældste Datter fik til Gave af Moderens Svoger, Major Meding 200 Rd.s Capital, hvoraf dog ei skulde svares Renter, saalænge Frøkenen forblev hos ham, hvorimod de skulde begynde at løbe fra den Tid, hun forlod hans Hus, ifølge hans Skrivelse af 13. Janr. 1727 fra Kise til Skiftecommissairene. Paa samme Maade og Betingelser forærede Major Møllerop den yngste Datter 200 Rdlr.¹⁾ — Af de nævnte Børn døde Sønnen Caspar Christopher Br. (f. c. 1719) som Capitain ved Nordjydske nat. Inf. Regm. c. 1749²⁾. Den ældste Datter, Catharina Hermana Br., blev gift 23. Marts 1740 paa Thoten med Capitain Joachim Henrich Stielou. Hun blev begravet i Nordre Aurdal 1. Novbr. 1756, hvorefter han 5. Novbr. 1757 paa Thoten blev gift anden Gang med Maria Sommerfeldt Nærenst, en Datter af Cancelliraad og Sorenskriver over Thoten, Hadeland og Valders Caspar N. og Hustru Kirstina Elisa Sommerfeldt³⁾. Maria S. N. var født 1726 og døde i Aas Sogn paa Follo, vistnok paa Vennersgaard, 19. Decbr. 1783 (begravet i Aas Kirke 5. Janr. 1784). Joach. Henr. Stielou var født i Kjøbenhavn⁴⁾ 1711, blev 10. Decbr. 1734 „reformeret“ Fændrik ved 2. eller Vester-Oplandske nat. Inf. Reg. og 29. Novbr. 1735 virkelig ved Thotenske Compagni af Regimentet⁵⁾. 13. Janr.

¹⁾ Hedemarkens Skifteprot. i N. Rigsarch. (Retspr. Nr. 636 fol. 287—92 og Nr. 638 fol. 24 og 403).

²⁾ Danmarks Adels Aarbog 1897 (XIV Aarg.) S. 103.

³⁾ Om dette Ægtepars Indskud i den Kjøbenhavnske Pensionskasse se B. Moe, Tidsskr. f. norsk Personalhist. II R. S. 50.

⁴⁾ I de blandt Regimentsdocumenterne liggende Ruller angives han født i Norge, som vistnok er urigtigt.

⁵⁾ 22. Mai 1736 absolveredes ved Skrutvold Anna Tollefdatter Gjælde for Leiermaal med Fændrik Stielou ved Oberstlieut. C. Langelands Compagni.

1738 blev han Premierlieutenant ved Gran og Jevnagers Comp. og 9. Marts 1739 Capitain ved ytre Valderske Comp. af samme Regm. Dette skede efter Accord med Faderen Joachim S., der 19. April 1720 havde erholdt dette Compagnie og nu afgik med Oberstlieutenants Charakter, 60 Aar gl. Han var uden Tvivl en Tydsker og skriver 14. Marts 1724 fra Aurdal paa Tydsk til Regimentschefen Oberst Pentz angaaende høie Soldater, formodentlig til Garden¹⁾. Hans Enke begravedes i Nordre Aurdal 30. Mai 1753, 70 Aar gl. — Sønnen Joach. Henr. S. fik 27. Septbr. 1757 Majors Charakter, blev 10. Mai 1758 Secondmajor og 11. Juli 1759 Premiermajor samt 3. Septbr. 1772 Oberstlieutenant. 13. Mai 1778 bevilgedes der ham Afsked med 400 Rdlr. Pension „som virkelig Oberstlieutenant ved 1. nat. Thronhjemske Infanteri-Regiment“. 1781 boede han paa Vennersgaard i Aas Sogn ved Drøbak og døde paa Sofienlund i Aurdal 14. Novbr. 1791, 80 Aar gl. I sit første Ægteskab havde han 8 og i andet 5 Børn. Af Børnene af 1ste Ægteskab kjendes følgende: 1. Anne Sophie S., døbt i Kolbo Kirke (Thoten) 11. Janr. 1741 (Moderen introd. 19. Febr.), confirmeret i Aurdal 1756. Hun blev 20. Septbr. 1764 gift med Hr. Jonas Landt, Sogneprest til Aurdal i Valders (f. 1733, † 1777). Hun levede endnu 1786²⁾. — 2. Joachim Johan S., døbt i Thotens Hovedkirke 10. Janr. 1745, confirmeret i Aurdal 1760. Han maa være død før 1786 uden Efterkommere. — 3. Georg Lorentz S., døbt i Aurdal 9. Janr. 1749,

¹⁾ Medens den ældre Oberstlieutenant Stielou i sit Signet kun findes at have brugt et Navnetræk, sees den yngre at bruge et Vaabenskjold, hvis Indhold og Farver paa 2 Lyseschildter i Nordre Aurdals Kirke ere følgende: i Skjoldets øverste Feldt tilhøre en brun Fugl med udslagne Vinger paa en Klippe i hvidt Feldt; til venstre en blaa, væbnet Arm med Sværd mod høire i sort; nederste Del udgjør et Feldt, hvori en brun Træstamme med grønne Grene paa grønlig Jord. Paa Hjelmen en otteoddede Stjerne mellem 2 Vinger. Den ældre Obrlt. S.s Død anføres i Aurdals Kirkebog haade ved Octbr. 1743 og 3. Apr. 1744; sidstnævnte Dag er vel den, da Ligpr. etc. blev holdt.

²⁾ En Datter Hermanna Sophie L. døbt 28. Juli 1766 i Aurdal og en anden Sophia Reichwein L. 12. Octbr. 1767. Hun døde i Christiania 4. Novbr. 1834 og var Eierinde af det i nærværende Tidsskr.s 4. R. B. III S. 82 omtalte Reichweinske Solvbæger.

confirmeret sammesteds 8. Mai 1763. Han var Lieutenant 1786¹⁾. — 4. Catharina Hedevig S., døbt i Aurdal 23. Marts 1751, confirmeret sammesteds 8. Juni 1766. Hun er vel den „Jomfru“ Cath. Hed. S., der 24. Marts 1771 blev gift i Strømmen (Hudrum) med Monsr. Ole Holter, Kjøbmand paa Bragernes. Hun maa i saa Fald være død uden Efterkommere før 1786. — 5. Christian Friderich S., døbt i Aurdal 14. Novbr. 1753. Han var død før 1786 uden Efterkommere. — 6. Georgia Cathrine S. levede 1786 ugift, myndig under Curatel. — 7 og 8. To Børn, der vare døde før 1786 uden Efterkommere. — Af Oberstlieut. J. H. Stielous Børn af 2det Ægteskab kjendes: 1. Joachim Caspar Henrichsen S., døbt i Aurdal 31. Janr. 1761 og begravet sammesteds 21. Marts 1761, 7 Uger 1 Dag gl. — 2. Christian David Henrichsen Stielou, døbt i Aurdal 27. April og begr. sammesteds 15. Juni 1762, 7 Uger gl. — 3. Christine Hermana S., døbt i Aurdal 18. Juli 1763, der 1786 (og formentlig allerede 1783) levede i Ægteskab med Friderich Ditlev Bay, Tolder ved Sand (Hudrum), siden Toldkasserer i Drøbak († 27. Septbr. 1795). — 4. Henricha Christiana S., døbt i Aurdal 12. Novbr. 1765 († 1852), levede 1786 under Formynderskab af sin senere Mand, med hvem hun dengang formentlig var forlovet, thi 3. Marts 1787 i Aas Sogn p. Follo blev hun gift med Toldvisitour Hans Peter Bay, f. 1752 † 14. August 1831 som Toldkasserer i Drøbak (fra 1808)²⁾. — 5. Et Barn † før 1786 uden Afkom.

Oberstlieutn. J. C. Brockenhuus's yngste Datter Catharina Hedevig B. blev 28. Decbr. 1753 gift i Svogerens, Capt. J. H. Stielous, Hus i Aurdal efter kgl. Bevilling af 21. Novbr. s. A. med Lieutenant Christian Friderich Stielou, der 1770—73 boede i Svelvigen, i hvilket sidste Aar han 25. Aug. blev begravet i Strømmen, 54 A. og 4 Maaneder gl. Hans Enke begravedes sammesteds 13. Octbr. 1781, 65 Aar gl.

¹⁾ Se om ham og hans Søster Fru C. Dunkers „Gamle Dage“ S. 125 f.

²⁾ De havde 2 Døtre: a. Hedevig Sophie Nærenst Bay († 1855), gift 29. Novbr. 1825 m. Sogneprest til Vestby Jens Glatved, f. 1792, † 1837. b. Elise Bay, gift m. Kjøbmand Sieghardt Blumenthal Petersen i Christiania.

George Catharina Reichwein, kjendelig opkaldt efter begge Forældre, Oberst Georg R. og Catharina Sverdrup, er født 9. Marts 1687, vistnok paa Kongsvinger, og fik samtidig med Søsteren Sophia R. 2. Febr. 1714 kgl. Bevilling til selv at raade sine Arvemidler under Curator. I 1720-Aarene omtales hun som Eier af en Hud i Eltous (Tryssil, Østerdalen), der angives at være en Eng med liden Skov til, uden Bebygning. 1718 blev hun gift med Ritmester Hans Bugge Møllerop og nævnes i Marts 1719 som „Madame Møllerop“ sammen med Søsteren Sophia Reichwein som Fadder i Stange til en Datter af Capitain Knud Gyldenstjerne Sehested.

H. B. Møllerop, der var født c. 1683, var en Søn af Oberst og Commandant paa Kongsvinger Nicolas M. († 1700) og hans anden Hustru Helvig Bugge († 1747). Han blev 21. Decbr. 1706 Secondlieutenant ved Capitain Wiborgs Compagni af Oplandske nat. Infanteriregiment (Østerdalske Comp.), 3. Mai 1710 Premierlieutenant ved Thotenske Comp. af samme Regiment (Capitain W. Knoph) og 1. Juni 1711 Lieutenant ved Oplandske eller Hedemarkske Comp. af Oberst U. C. Kruses nationale Dragoner, blev 5. August 1713 Ritmester ved samme Comp. og overflyttedes 26. Marts 1719 med hele Compagniet til det Nordenfjeldske Dragonregiment under Oberst P. v. Motzfeldt. 18. Marts 1726 blev han Secondmajor og 10. April 1730 virkelig Major, fremdeles ved Oplandske eller søndre Hedemarkske Comp., fik 25. Juli 1733 Oberstlieutenants Charakter og blev virkelig 5. Juni 1740 (med samme Comp.). Han døde i Stange 5. Januar 1749 og begravedes sammesteds 28. Januar, 66 Aar gammel. Han havde i mange Aar beboet Gaarden Kjonerud i Stange, hvor Auction holdtes 7. Octbr. 1749 og 16. Marts 1750, den første med et Udbytte af c. 88 Rdlr., medens den sidste indbragte c. 93 Rdlr.

Allerede 7. Marts 1725 havde Ægtefællerne paa Kjonerud oprettet Testamente, der erholdt kgl. Confirmation 1. Octbr. s. A., og hvorefter den længst levende skulde beholde det hele Bo til sin Død, da det skulde deles mellem begges Arvinger. De havde da været gifte i 7 Aar og havde ikke havt Børn.

Vilde en af dem indgaa nyt Ægteskab, skulde der til den andens Arvinger udbetales 50 Rdlr. Testamentet var medunderskrevet af Capitainlieutn. Anders Molbech og Sorenskriver Hieronimus Jensen samt forsejlet med den Variant af det Reichweinske Vaaben, som den rangadelige Linie førte, nemlig med 2 Arme paa Hjelmen, der holde i de 2 yderste Faner; Møllerops Vaaben er firdelt med en Fugl i 1. og 4. Felt, i 2. og 3. tre af Jorden opvoxende Træer. Om hans Forhold ved Skiftet efter Svogeren, Oberstlieutenant J. C. Brockenhuus og Frue 1726 og Omsorg for den ene Datter er talt ovenfor. Fra Kjonerud flyttede Enken til Christiania, hvor hun 16. Octbr. 1751 klager til Byfogden over en dansk Pige Anne, der havde fæstet sig hos hende som Kokkepige for et Aar, men efter 7 à 8 Ugers Forløb blev hun opsætsig og forlod sin Tjeneste, da hun agtede at reise fra Landet for at giftes. Dette bevidnes ogsaa 19. Oct. s. A. af den hos Fruen boende Frøken C. E. Lillianschiold, der tilføier, at de vare vel fornøiede med hende, saalænge de boede „neden i Byen i Justitsraad Juels Leiegaard“, men efter at de vare flyttede i Mad. Beens Gaard, blev hun opinatre og reiste sin Vei uden Varsel etc.

I 1757 synes Enkefru M. at have tænkt paa at indløse sin Fædrenegaard Vingnes i Faaberg eller maaske snarere at faa en Pengesum udbetalt i Odelsløsning, idet hun 9. Septbr. stevner Opsidderen paa Vingnes Iver Olsen og fortsætter 19. Aug. 1758 Sagen, idet hun (med Lagværge Oberstlieutenant Chr. Petersen) indvarsler ham og hans Hustru Mari Pedersdatter, 2 Formyndere og 7 Vidner til førstkommende Thorsdag 26. Oct. paa Christiania Bything at paahøre de Vidnesbyrd, hun agter at fremføre for sin retmæssige Odelsprætension angaaende Gaarden som afgangne Oberst Reichweins Datter og eneste nulevende Barn siden hendes sal. Broder Generalmajor og Stiftamtmand R.s dødelige Afgang. Som sine lovfaste Vidner og paarørende Venner nævner hun sin Sjælesørger Hr. Otto Holmboe, Sorenskriver Mogens Winsnes, Generalmajor Mangelsen, Fru Oberstinde Storms og mulig flere, der ville forklare hendes Sags Rigtighed. Stevningen forkyndtes paa Vingnes 25. Aug. s. A. — Paa Christiania

Bything 26. Novbr. 1758 fremlagdes et Thingsvidne, dat. Christiania 18. Octbr. s. A., hvorved Fruerne A. M. Stindt, née de Reichwein, og B. M. sal. Brockenhuus, Oberstlieutenant C. de Seue og Stiftsprovst O. Holmboe som gamle bekendte Venner paa Begjæring af Fru George Catharina Reichwein, høiædle og velbr. afgangne Oberstlieutenant Møllerops Enke, attestere, at hun er Datter af afg. Oberst Georg R., der boede paa Gaarden Vingnes i Faaberg, og er hans eneste nulevende Barn, da hendes Brødre, afg. Generalmajor og Stiftamtmand R. og Oberst R., Chef for Thronhjemske Dragonregiment, tilligemed hendes tre Søstre, de afg. Fruer, Oberstlieutenanterne Brockenhuus's og Medings samt Major Knophs, forlængst ere afgangne ved Døden¹). Sagen fortsattes gennem flere Rets-sessioner i Gudbrandsdalen, hvorunder det oplystes, at Oberstlieutenant N. C. Reichwein 20. Febr. 1716 havde solgt Vingnes for c. 710 Rd. til Corporal Henning Larsen, der endnu levede 1758 som en mere end otti-aarig Føderaadsmænd; hans Søn Christen Henningsen var død, efterladende en Datter Birthe, 4 à 5 Aar gl., og Enken var nu gift med Iver Olsen. Vel havde Generalmajor Lorentz Reichwein 1734 og Lieutenant (nu Capitain) Lorentz Friderich Knoph 1742 paatalt Salget og efter udbetalte Løsningspenge givet Skjøder 7. April 1734 og 12. Novbr. 1742, men dette kunde ikke komme Fru M. tilgode, da Hævdstiden var oversiddet mere end to Gange, hvorfor hendes Odelsret 30. Juli 1759 erklæres tabt, men Processens Omkostninger ophæves²).

G. C. Reichwein havde ved Skjøde af 17. April 1752 af Madame Else Dorothea, Jens Plades, kjøbt en Gaard i Christiania paa Hjørnet af Kirkegaden og Revierstrædet. Af denne sees hun 3. Novbr. 1758 at være tilkjendt Husleie af Visiteur Siebenberg tilligemed Procesomkostninger³). I denne Gaard døde hun 31. Januar 1760, og samme Dag begyndte Registreringen i Nær-værelse af Fru Capitain Stindts, der ikke vidste, om afdøde havde siddet i uskiftet Bo, men opgav, hvad hun vidste om

¹) N. Rigsarch., Personalialia, Reichwein.

²) N. Rigsarch., Retsprot. for søndre Gudbrandsdalen 1758-59.

³) N. Rigsarch., Christiania Bythingsprot. 1758. S. 586.

Arvingerne paa begge Sider; senere opgav Generalmajor Møllerop i Brev af 9. Febr. nøiagtigere de Mølleropske Arvinger. Af Fruens egne Søskende havde en Søster, Major (o: Oberstlieutenant) Brockenhuus's, efterladt 4 (o: 3 Børn), ligesom der ogsaa efter Søsteren, Major Knophs, var Børn. Ved nyt Møde i Boet 11. Februar 1760 var tilstede Frøken Cathrine Elisabeth Lillien-schiold, der ved Dødsfaldet havde været fraværende i Valders, og som var indsat til Universalarving ved et fremlagt Testamente af 4. Aug. 1757, confirmeret 16. Septbr. s. A., hvorefter afdøde havde forandret Bestemmelsen i sit og Mands reciproke Testamente af 1. Octbr. 1725 om Deling mellem begges Arvinger, idet hun indsatte ovennævnte Frøken C. E. Lillienschiold, yngste Datter af afg. Major L., til Arving lige med Møllerops Arvinger mod Udbetaling af 20 Rdlr. til Arvingerne paa hendes Side. Stervbogaarden, der havde 4 Jernkakelovne og var beliggende mellem Krigscommissair Heins Vognskur og Regimentskvartermester Lunds Leiegaard, vurderedes til 600 Rdr. og blev solgt for 675. Blandt Boets Sølvtoi nævnes et Bæger med Laag, veiende 17 Lod à 2 Ɔ, tilsammen af Værdi 8 Rd. 2 Ɔ, hvilket maaske er det ovenfor nævnte Bæger med Faderens Navn, som endnu er bevaret i Familien Stabel i Christianssand. Af Familieportraiter nævnes Generalmajor Reichweins og Stiftamtmand R.s¹⁾, hvilke begge kjøbtes af Frøken Lillienschiold, samt Oberstlieutenant Møllerops og Oberstinde Places, der kjøbtes af Lieutenant Stielou. Boets samlede Indtægt var efter Auctionen 1434½ Rd. Blandt Gjælden var en Obligation til Byens Fattighus paa 150 Rd., dat. 17. April 1752 (altsaa i Anledning af Gaardkjøbet), en til Major Joachim Henrich Stielou paa 200 Rd., dat. 11. Juli 1755, samt en til Lieutenant Christian Friderich Stielou ifølge et Gavebrev af hendes Mand af 15. Janr. 1727 til Lieutenantens Frue paa 200 Rd., dat. 10. April 1758. Begravelsesomkostningerne udgjorde c. 154 Rd., fordelte paa 50 forskellige Poster. En Mængde Vin sees at være kjøbt i de Aar, Fruen boede i Christiania. Boets Gjæld var c. 1055 Rd., den beholdne Formue

¹⁾ Vistnok dem, der nu eies af Familien Grønvold i Bergen, og som fandtes paa Udstillingen i Bergen 1898 se (Norsk) Hist. Tidsskr. 3. R. V, S. 412.

henimod 380 Rd., hvoraf c. 187 tilfaldt de Mølleropske Arvinger og ligesaa meget Frøken Lillienschiold, hvoraf dog afgik de 20 Rd. til de Reichweinske Arvinger. Skiftet sluttedes 20. Octbr. 1760¹⁾.

Ligesom mange andre Standspersoner af Slotsmenigheden var Fru M., hvis Begravelse foregik 15. Februar 1760 med Sang af Latinskolens Disciple, bisat i Akers Kirkes Kjælder, hvor Kisten henstod til 1852, da Kirken skulde restaureres. Som sædvanlig ved slige Anledninger bleve nu samtlige der staaende Kister nedgravne paa Kirkegaarden, medens Inscriptionspladerne (mod Sædvane) bleve aftagne og overgivne til Bevarelse i Rigsarchivet. Indskriften paa Fru Møllerops Kiste er trykt i nærværende Tidsskrifts 1. Række, 1. Bind, S. 64 f.

Sophia Reichwein, maaske opkaldt efter Mormoderen Sophia Toller, er født c. 1689²⁾, fik 2. Febr. 1714 kgl. aabent Brev om selv at være sine Arvemidler raadig under en Curators Tilsyn. I Marts 1719 nævnes hun („Jomfru“ R.) sammen med (Søsteren) Madame Møllerop som Fadder i Stange Kirke til en Datter af daværende Capitain Knud Gyldenstjerne Sehested, og 22. Mai s. A. blev hun („Frøken“ S. R.) i Stange copuleret med Capitain Jørgen Bjelke von Meding, uden Tvivl en Søn af Hans Christian Meding og Margrethe Brockenhuus († paa Thoten 1745, 103 Aar gl.). Han blev 25. Novbr. 1699 Fændrik ved Capitain J. H. Rummelhoffs Compagni af Oplandske nationale Inf.-Regiment, 29. Juli 1702 Lieutenant ved Major J. O. Brockenhuus's Compagni af samme Regiment og 2. Novbr. 1706 Capitain ved et af de 3 Reservecompagnier ved Regimentet. 22. Juni 1718 fik han efter Major Wilhelm Knoph Thotenske Compagni ved selve Regimentet, der fra 15. Aug. 1718 deltes, hvorved han kom til 2. eller vestre Oplandske Regiment. Her blev han 8. Aug. 1719 Major og 10. Janr. 1729 Oberstlieutenant med Bi-behold af samme Compagni. Han døde formentlig i Begyndelsen

¹⁾ N. Rigsarch., Christiania Skifteprot. (Retspr. Nr. 2395) fol. 262 b—67 a.

²⁾ Ifølge Aldersangivelsen ved hendes Død; i Opregningen af Søstrene blandt Faderens Arvinger staar hun imidlertid foran George Catharina, der var født 1687. 1746 angives hun 60 A. gl., altsaa f. c. 1686, som vel er rigtigt.

af April 1732, da han blev begravet ved Thotens Hovedkirke 25. April, og Eftermanden udnævntes 30. s. M. Som Capitain deltog han i Krigen mod Sverige og omtales i Juli 1717 liggende paa Posteringen ved Snorebro i Solør. — I Januar 1729 var han som Major beordret til Assessor i Krigsretten (under Præsidium af Oberst H. J. Huitfeldt) over Capitain Lillianschiold af Oberst Motzfeldts Regiment, der i Duel havde ihjelstukket Lieutenant Mohrsen. Da han omtrent samtidig avancerede til Oberstlieutenant, forespørger han fra Kise, om dette foraarsager nogen Forandring i den trufne Bestemmelse¹⁾.

Hans Hustru omtales i 1720-Aarene som Eier af 1 Hud i østre Lunde i Tryssil i Østerdalen med god Skov, hvori andre Medeiere havde 1 Hud og 2 Skind. — Paa Kise 8. Juli 1726 oprettede Major Meding og Fru Sophia Reichwein, der ikke havde Børn i deres Ægteskab, reciproct Testamente, hvorefter længstlevende skulde beholde det hele Bo, saalænge vedkommende forblev ugift, men ellers udbetale 50 Rdlr. til den andens Arvinger. Efter begges Død skulde Boet deles mellem deres Arvinger. Vitterlighedsvidner vare Oberstlieutenant Jacob Matheson og Capitain Hans de Lillianschiold. Fruen bruger det adelige Reichweinske Vaaben, dog med de 2 Arme holdende Fanerne paa Hjelman, ligesom hendes Fader. Bogstaver: S. R. W. Hans Segl (uden Bogstaver) viser et fra det Tydske Medingske Vaaben helt forskjelligt Segl: Skjoldet delt efter Længden, i første Feldt en skraatliggende Stige, i andet et Timeglas; paa Hjelman en Arm med en Lynstraale (?) mellem 2 Veselhorn. — E. Holst anholder som Commissionair 16. Aug. 1726 om kgl. Confirmation, der meddeles 19. s. M. — I Henhold til dette Testamente sad nu Enken i uskiftet Bo og gjorde 12. Februar 1737 sit Testamente paa Kise paa Thoten, hvorefter hendes Søsterdatter, „Jomfru“ Cathrine Hermana Brockenhuus, der baade i hendes Mands Levetid og i hendes Enkestand har været i deres Hus til Opdragelse og Forsørgelse, skulde være Arving af det hele Bo med Mobilier, Jordegods etc. uden Krav af andre Arvinger.

¹⁾ N. Rigsarch., 2. Opland. Regiments Documenter 1717, 1729.

Medbeseglet af Oberstlieutenant P. C. Klein og Major H. P. Coucheron. Ansøgning af s. D. om Confirmation, der meddeltes ved kgl. aabent Brev, dat. Fredensborg 31. Mai 1737¹⁾. 25. Nov. 1746 paa Kise (kgl. Confirm. af 17. Febr. 1747) fledfører hun sig til nævnte Søsterdatter og hendes Mand, Capitain J. H. Stielou, og hos dem døde hun i Nordre Aurdal i Valdres, hvor hun begravedes 10. Juli 1750, 61 Aar gl.

II. b. Capitain Friderich Christian Reichweins Børn.

Andreas Georg Reichwein er vistnok den ældste af Capitain F. C. Reichweins Sønner af første Ægteskab. Han er tydeligvis opkaldt efter Morfaderen Major Andreas Bildt og Farfaderen Generalmajor Georg Reichwein, men benævnes i sine tidligere Aar kun med Navnet Andreas. Han er formentlig født i 1680-Aarene og begyndte sin militaire Løbebane ved Smaalenske Regiment, hvor han var Sergeant, da han 28. Decbr. 1709 blev Secondlieutenant i dette Regiments Reserve, men allerede 15. Februar 1710 blev han Fændrik i Prins Georgs 2. Bataillon i Engelsk-Hollandsk Tjeneste i Braband. I den Norske Militair-calender anføres han 3. Februar 1712 ansat af General Løwendal som Secondlieutenant ved Tuneske Compagni af Smaalenske nat. Inf.-Regim., hvor han staar indtil 1715 (Eftermand udnævnt 15. Marts), men maa dog vistnok være den Secondlieutenant R. i Smaalenske Regiment, der i Mai 1713 klager over at være sat fra sin Charge af Generallieutenant Hausmann og søger om Ansættelse i Danmark. 23. Janr. 1714 gav han sin Fader Afkald for sin Arvepart²⁾. Den ovennævnte Bataillon vendte 1714 hjem fra Braband og indlemmedes fra 8. April 1715 i sit Regiment, der fra den Tid har Navn efter Cheferne (Scholten, Eickstedt etc.). Andreas Reichwein blev Premierlieutenant ved Eickstedts gevorbne Infanteri-Regm. 14. Mai 1718, fra hvilken Tid han benytter sit andet Navn Georg. Ved Reductionen i 1721 fik han Afsked.

¹⁾ N. Rigsarch. Aabne Breve 1737. Indlæg af s. D.

²⁾ Thinglysning heraf foregik 9. Novbr. 1722, se Retsprot. 3619 fol. 22 i N. Rigsarch.

Han maa være den Premierlieutenant R., der nævnes blandt dem, der bare Danebrogsstandarter ved Frederik IV.s Begravelse i 1730¹⁾. — Han ansattes atter som Premierlieutenant i Fynske nat. Inf. Reg. 11. Febr. 1733 og commanderedes ad interim til Fynske gevorbne Regiment med Garnison i Helsingør 20. Septbr. 1743. Samme Aar er han udslettet i Militaircalenderen og altsaa vistnok død. Han har maaske været gift, thi 26. Marts 1759 døde i Rendsborg (begr. 1. April) Margrete, Lieutenant Reichweins Hustru²⁾.

Nicolai Frederik Reichwein er ifølge Aldersangivelsen ved hans Død født c. 1694³⁾, formentlig i Borge Sogn i Smaalenene, maaske paa Herregaarden Nes, hvor Mormoderen Fru Anne Høeg boede. Efter at have været i militair Tjeneste fra sit 15de Aar og været Sergeant ved Brigadier Fredr. Chr. Cicignons gevorbne Infanteriregiment blev han 20. Marts 1716 Fændrik ved Oberstlieutenant A. C. v. Oldenburgs Compagni af nævnte Regiment, hvor han 16. Octbr. s. A. blev Secondlieutenant ved Major J. W. Stuarts Compagni. Herfra erholdt han 24. Juni 1722 Afsked og opgjorde i August s. A. sine økonomiske Anliggender i Norge, idet han 2. Aug. gav sin Fader, Capitain Fr. Chr. R., Afkald for sin Arvepart (thingl. 9. Nov. s. A.) og 3. Aug. paa Nes i Forening med sine Søkende traf den Aftale med Forældrene angaaende Nes Gaard, som er omtalt i Faderens Biographi (III. S. 96). Han ansattes derpaa 4. Janr. 1723 som Secondlieutenant ved Grenadercorpset i Danmark, hvor han 6. Decbr. 1728 blev Premierlieutenant. Som karakteriseret Capitain blev han 12. Marts 1734 forsat til den nye Drabantgarde men vendte allerede 16. April s. A. tilbage til Grenadercorpset som virkelig Capitain. 24. Marts 1738 blev han karakteriseret Major og 28. Marts 1744 Premiermajor, men allerede 25. Septbr. s. A. fik han Obersts Charakter og avancerede derved et halvt Snes Oberst-

¹⁾ Se den trykte Beretning om Begravelsen.

²⁾ Meddelelser af Oberstlieutn. J. C. V. Hirsch, Cand. L. Bobé m. fl.

³⁾ Sandsynligvis er han dog født tidligere, da han vistnok maa være den Sergeant R ved Capt. Mohrsens Comp., der 1712 i Slotsmenigheden i Christiania angives at have begaaet Leiermaal med Gunhild Haraldsdatter hos Helle Cathrine Baadsmands Kvinde udenfor lille Voldport.

lieutenanter forbi¹⁾. 17. Juli 1748 erholdt han første eller vestre Agershusiske nationale Inf. Reg. med Agerske Compagni som Livcompagni. Han melder dette i Brev, dat. Kjøbenhavn 20. Juli, til General Arnoldt; han skal svare Oberst Rye 300 Rdlr. aarlig og antager at kunne forlade Kjøbenhavn i Slutningen af Septbr. Samme Dag underretter han ogsaa Generalkrigscommissair Hein om Udnævnelsen, hvilket formentlig ogsaa bliver ham bekjendt paa anden Vei med samme Post, og udtaler sin Glæde over at skulle komme til at arbeide sammen med „en Mand, hvis Berømmelse forlængst har været ham bekjendt“, forenet med Ønsket om, at det hidtil bestaaende gode Forhold ved Regimentet maa continuere, hvortil han selv efter Evne vil contribuere. Han antager først at komme til Norge engang i Septbr. og tilbyder sin Tjeneste i Kjøbenhavn samt hilser fra sin Svoger, Justitsraad Drejer. — 24. Aug. s. A. takker han Hein for et Brev af 17. Aug., hvori denne har givet ham „Anslag til Fornøielse paa den vacante Gaard Hovie“, hvorom han haaber endnu betids at kunne resolve til det bedste, da han agter at forlade Danmark 28. August²⁾. 4. Octbr. sees han i alle Fald at være i Christiania. — 26. Septbr. 1754 ansøger han om et af de gevorbne Regimenter i Henhold til det Løfte, der blev ham givet ved Kongens Nærværelse i Norge 1749. Han har nu i alt udbetalt Oberst Rye 700 Rd., og de 3 Oberster, der ere ældre end han selv, ønske formentlig ikke dette Regiment. Han erholdt ogsaa 2. Novbr. virkelig det ene af disse Regimenter og blev 19. Juni 1755 Generalmajor tilfods med Kvarter i Frederiksstad. — Reichweins gevorbne Regiment var blandt de Norske Tropper, der i Mai 1758 udcommanderedes til Holsten i Anledning af det Holsten-Gottorp-Russiske Arvespørgsmaal, og i et Brev til Feldtmarskalk Arnoldt, dateret Orlogsskibet Oldenburg 23. Juni 1758, beretter R., at den kgl. Escadre 18. Juni gik under Seil fra Moss og Laurkullen men blev nødt til at gaa til Anker paa Rheden mellem Kjøbenhavn og Dragør Tirsdag Efter-

¹⁾ Brev, dat. Laurvigen 13. Oct. 1744, fra Oberst Andreas Harbou til Justitsraad og Overkrigscommissair Hein (N. Rigsarch., Personalia, Harbou).

²⁾ N. Rigsarch., Personalia, Reichwein.

middag (o: 20. Juni) Kl. 2, fordi Schoutbynachtskibet havde den Malheur, at begge dets store Stænger gik overbord og Storraaen istykker. Skibene Delmenhorst og Seyeren bleve satte paa Grund under Saltholmen, og Skibet Oldenburg mistede 3 Sejl, der i Stormen og det haarde Bøyeveir revnede fra en Raanok til en anden, samt det største Anker sprunget over Læggen. De paa Delmenhorst og Seyeren embarqverede Folk bleve igaar (o: 22. Juni) satte i Land paa Amager, hvor de i Byerne ere indkvarterede og forblive, til Skibene igjen ere istand at indtage dem. Vinden er endnu contrair, men naar den føier, haaber han, de seilfærdige Skibe fortsætte Reisen uden at opholde sig efter de andre, da det er uvist, naar samme igjen kan bringes istand.

Regimentet fik sit Kvarter i Itzehoe, og tildeltes ved kgl. Ordre af 23. August 1758 Navn af det Nordenfjeldske gevorbne Regiment og skulde alternere i Rangen med det andet gevorbne Regiment, saaledes at Reichweins havde Rangen i de ulige Aarstal. Under Opholdet i Holsten afgik R. ved Døden i Itzehoe 14. Octbr. 1761 i sit 67. Aar efter 12 Dages Sygdom „ved en meget sagte og salig Død“ og skulde 24. s. M. i standsmæssig Stilhed hensættes til sit Hvilested i Byens Hovedkirke¹⁾. Alle-rede 16. Octbr. havde Feldtmarskalken, Markgreve Frid. Ernst af Brandenburg, fra Hovedkvarteret Friderichsruhe meddelt Døds-faldet til Generalauditeuren Justitsraad Caroc i Kjøbenhavn, og samme Dag meldte ogsaa Reichweins Oberstlieutenant Hans de Tonsberg det til General G. Grüner. Han havde ladet hans Efter-ladenskab forsegle og communiceret saavel den Danske General-auditeur Caroc som Generalauditeur Lengnick Dødsfaldet paa Grund af defuncti i Christiania efterladte Gaard og Effecter²⁾. — 28. Octbr. udgik kgl. Befaling til Generalmajor C. Schnell at overtage Nordenfjeldske gevorbne Regim. tilfods som Oberst og Chef efter afg. Generalmajor v. R.³⁾. — Da denne efterlod Enke

¹⁾ Enkens Brev, dat. Itzehoe 20. Octbr. 1761, til General Grüner. Hun om-taler deri kun en umyndig Datter.

²⁾ „Indkommet 29. Octbr. med Kjøbenhavns Post“. N. Rigsarch. Regi-mentets Documenter.

³⁾ N. Rigsarch., Personalialia, Reichwein.

og Børn af 2 Ægteskaber, foreslog Generalauditeur Caroc, der modtog Efterretningen 19. Octbr., fra Kjøbenhavn 31. s. M. til Skiftecommissarier Oberst Poumeau og den i Itzehoe liggende Major H. S. v. Lilienpalm, hvilket Kongen bifaldt 11. Novbr. 1761.

Der er bevaret et Brev fra Reichwein til Krigscancelliet, dat. Itzehoe 13. Octbr. 1761, altsaa Dagen før hans Død, hvilket er ført i Pennen af en Skriver, men underskrevet af ham selv¹⁾. R. beretter, at han har ladet Krigscancelliets Brev af 6. sidstleden angaaende Nordenfjeldske gevorb. Inf. Regm. oplæse for Regimentet under Gevær for derved at erindre enhver om Kongens faderlige Mildhed og Omsorg for edsvorne Krigstjenere, der uden particulair Belønning bør lade det være deres høieste Hensigt at tjene tro og glæde sig ved daglig at komme til mere og mere Fuldkommenhed i det, der kan befordre Hs. Majestæts Tjeneste og vinde den allerbedste og naadigste Konges allerhøieste Velgefald. Han har ikke uden angenehm Empfindtlighed kunnet anse sine samtlige underhavendes allerskjønsomste Taknæmmelighed og fundet Virkning af Nationens gamle Dapperhed i disse Tidens Nordmænd, som af egen Drift, næst at udraabe: Velsignet være Kongen, han længe leve! af fuldkommen Troskab i en rørende Uskyldighed mellem sig haver forbandet den Landsmand, som i fornøden Tilfælde agtede Liv og Blod værdig nok til Gjengjældelse for en saa ulignelig Regent. Han tilligemed samtlige sine anfortroede beder Krigscancelliets Herrer overbringe Kongen deres Taksigelse og Velsignelses Ønsker med allerunderdanigst Forsikring, at deres største Glæde til sidste Dødsstund skal bestaa i at tiltage udi deres Pligtens Øvelser og i fornøden Tilfælde at ofre Liv og Blod til saa naadig en Konges Tjeneste.

Generalmajor R. var to Gange gift, første Gang 29. Juni 1735 i Vor Frue Sogn i Kjøbenhavn med Søster Scavenius, en Datter af Conferentsraad og Justitiarius i Høiesteret Christian S. (f. 1670, † 1732) og Ingeborg Christine Hiort (f. 1679, † 1740). Søster S. var født 7. Juli 1699 og døde i Novbr. 1738, efter-

¹⁾ Dan. Rigsarch., Krigscancell. indk. Breve 1761, meddelt af Archivassistent L. Bobé og Cand mag. F. Jessen.

ladende 2 Døtre og en spæd Søn, der døde 5 Maaneder efter Moderen. Enkemanden fik ved Kongebrev, dat. Frederiksberg 8. Decbr. 1738, Bevilling til at sidde i uskiftet Bo og, naar han selv vil, at skifte ved Samfrænder, hvilket skede i Kjøbenhavn i Kjøbenhavn i Juni 1746, da han formentlig agtede at gifte sig igjen, ved ham selv og Svogeren af første Ægteskab Jens Povelsen Drejer, Justitsraad og Committeret i Kammercollegiet. Ved Skiftet opregnes af Juveler et Par Ørenringe med 4 Diamanter 130 Rd., et Kors med 6 Stene 50 Rd., et lidet Kors og en Ring 6 Rd. Af Guld nævnes et gammelt Lommeuhr til 40 Rd. Sølvtoiet udgjorde 250 Lod af Kjøbenhavns Prøve, 145 Rd. Kobbertøiet vurderedes for 25 Rd., Tin for 30 Rd., Lintøi for 140 Rd., Gangklæder med Kniplinger etc. 130 Rd. Sengklæder og Senge-stæder med Omhæng, Speile, Borde, Skabe, Kister etc. etc. 60 Rd. Hest og Ridetøi 50 Rd. I rede Obligationer fandtes 2000 Rd., tilsammen 2941 Rd. 5 Mk. Gjælden var 485 Rd. 5 Mk., Skifteomkostninger 68 Rd. 3 Mk., tilsammen 554 Rd. 2 Mk. Da Enkemanden ikke gjør Fordring paa Begravelsesomkostninger, blive Boets beholdne Midler 2387 Rd. 3 Mk., deraf hans Anpart c. 1194 Rd., Børnenes ligesaa, hvoraf Sønnens Del c. 597 Rd. og Døtrenes det samme, men da Sønnen døde, tilfaldt hans Part Faderen. Døtrenes Anpart blev paa hver henved 300 Rd., men da Revenuerne heraf ere ringe, indestaar Faderen for deres Education efter Stand og Leilighed. Medundertegnere vare høi-ædle og velbr. Hr. Commandeurcapitain Nicolai Dominicus Arff og høiædle og velbr. Justitsraad og Generalprocureur Jens Severin Wartberg. Beseglet med R.s sædvanlige Vaaben med Krone istedenfor Hjelm i rødt Lak. — Var den økonomiske Status ved dette Opgjør af R.s Bo endnu nogenlunde tilfredsstillende, var dette langt fra at være Tilfældet ved hans Død. Fra Itzehoe 19. Janr. 1762 begjære Major H. S. Lillienpalm, Major F. O. Rappe og Auditeur H. Knoph, som beskikkede Skiftecommissairer i Boet, at General G. Grüner vil committere 2 Officierer, der med den af Generalauditeur Lengnick constituerede Person kunne registrere og vurderc de i Christiania værende Effecter samt Boets Gaard og det Hus med Udhuse, der staa paa den af Kammerherre

Scheel til den afdøde bortfæstede saakaldte Lykke eller Jordeb-
brug udenfor Christiania, som Kammerherren nu bruger, alt til
senere Forauctionering. En Specification over en Del af Effec-
terne i Christiania, der vare indsatte i to Kammere i Gaarden,
var allerede optaget af Lieutenant Knoph 2. Januar 1760.

Kammerherre Hans Jacob Scheel, Oberstlieutenant af Forti-
ficationen etc., havde nemlig ved Contract af Janr. 1760 leiet til
Generalmajor Reichwein eg Frue paa deres Levetid et Jordstykke
af sin Gaard Frogner, kaldet Mellembækken, mod 14 Rd. i aarlig
Afgift. De Huse, der maatte blive opførte, skulde tilhøre Leieren.
30. April 1765 overdrog Enken til Generalmajor v. Wilster sin
Brugsret til dette Jordstykke. — I Christiania eiede Stervboet
en Gaard ved Fæstningens Contrescarpe mellem Justitsraad og
Auctionsdirecteur Bartholins iboende Gaard paa nordre og Maler
Edbergs paa søndre Side, bestaaende af 2 grundmurede Vohn-
huse og Baggaard med Vedskur, Hestestald, Vognskur og Hønse-
gaard, kjøbt af de Rømelingske Arvinger ved Skjøde af 9. Juli
1753 (Opmaalingsforretning af 6. Sept. 1740). En Del af Have-,
Baggaard- og Indkjørselstomten tilhørte Fæstningens Glacis;
Gaarden, der var bortleiet til en Capitains Enke, Fru Bolette
Müller, havde en Etage til Gaden samt Stald og Fæhus, Brygger-
hus og Bagerovn, Frugt- og Urtehave. Værelserne til Gaden
vare betrukne, og i Gaarden fandtes 6 Jernkakelovne samt alle
Slags Effecter, velconditionerede Bøger, Vogne, Karjoler, Slæder
etc. Over Bøgerne havde R. selv i Januar 1744 optaget et
Register; af Bøger (ikke Bind) nævnes 48 in fol., 138 in 4to,
255 in 8vo, 45 in 12mo og 2 in septimo (!). Derved ligge ogsaa
2 Bogbinderregninger fra J. F. Plüer, dat. Kjøbenhavn 1746.
Bøgerne vare af historisk, theologisk, biographisk og militairt
Indhold; endvidere fandtes adskillige Reisebeskrivelser (deriblandt
den ovennævnte Fr. Bollingii Ostindiske Reisebog), ligesom Hol-
berg er omtrent fuldstændig repræsenteret. Bøgerne vare for-
synede med en indklebet, kobberstukken Seddel, hvorpaa R.s
Vaaben og Navn, og Bøger med dette Mærke findes endnu saavel
i offentlige som private Bibliotheker, i alle Fald i Christiania
og Omegn. Denne Bogsamling vidner om en omhyggeligere

Opdragelse og ikke ganske ringe literaire Interesser, der ikke vare almindelige blandt Datidens Officierer. De fleste af Bøgenes Sprog er, foruden Dansk og Svensk, navnlig Tydsk og Fransk; Latin kun meget sparsomt repræsenteret.

Auction holdtes fra 19—22. April 1762, hvorved der solgtes Løsøre for henimod 2000 Rdr. 26. April blev Gaarden i Byen solgt til General G. Grüner for 1540 Rdr., Husene paa Løkken Mellembækken købte Generalinde Reichwein selv ved Justitsraad Ancher for 61 Rd. (vurderede for 100 Rd.). 27. Mai 1762 fragik hun paa egne og Datters Vegne Arv og Gjæld efter sin afdøde Mand¹⁾.

Imidlertid varede det endnu længe, før Skiftet blev sluttet. Generalmajor C. J. Schnell forklarer i et Brev, dat. Christiania 29. Decbr. 1766, Generalauditeur Fleischer, at Skiftet efter Generalmajor R. hidrører fra den Tid, Regimentet laa i Holsten, og Skiftecommissairerne vare Major Lillienpalm og (nuværende)

¹⁾ I Chr. Br. Tullins samlede Skrifter I, S. 129 findes en Indskrift paa en Pocal, som blev foræret Hr. Generalmajor v. R**. Digtet passer vistnok snarere paa Generalmajor Reichwein end de to samtidige Generaler Reichow og Rømeling; Prosodien forlanger et Navn med to Stavelser, og Vignetten under Poemet indeholder en Vindrueklase, der kunde hentyde paa hans Navn og Vaaben. Det lyder saaledes:

En Mand, som Kongens Gavn og Landets Ære fremmer;
 Som tænker paa sig selv, men ei sin Næste glemmer;
 Som agter Dyden mest, men Æren ogsaa meget;
 Som skatter andres Blod, men sparer ei sit eget;
 Som med den samme Puls og roligt Sind anhører,
 Naar Bacchus klinker, og naar Mars ved Trommen rører;
 Som gjør sig ei Uven, men frygter ei hans Møden;
 Som elsker Livet, og dog ræddes ei for Døden;
 Til saadan Landsmand kan hvert Land i Verden trænge:
 Hvers Ønske derfor er: Gid R** leve længe!

Pocalen kunde tænkes at være en Gave ved hans Afreise til Holsten i 1758. Men hvormod alting er, eier i alle Fald Forfatteren heraf en større Glaspocal med Laag. formentlig af Norsk Arbeide, der har tilhørt denne hans Farfaders Morfader og er nedarvet i Familien, og som paa den ene Side bærer det Reichweinske Vaaben, saaledes som han brugte det i sit Signet, med Krone over Skjoldet istedenfor Hjelm, paa den anden Side følgende Inscription: Kolt Land. | Warmt Blod. | Trøe Folck. | Kieck Moed. Et Miniaturportrait, der har tilhørt hans Dattersøn, Oberst Nic. Fr. Reichwein Huitfeldt paa Kongsvinger, er af dennes Datter, Frøken Henriette W. K. Huitfeldt († 1884), foræret Meddeleeren heraf. En større Gjengivelse af dette Billede er skjænket det militaire Samfund i Christiania.

Oberstlieutenant Rappe. Det var begyndt 11. Janr. 1762, men dets Slutning har henhvilet efter de endelige Afregningers Udfærdigelse fra Commissariatet og Likvidation med Regimentet, som nu er erholdt, hvorfor det er optaget til Slutning, som med det første vil ske. Boet var fallit, og Skiftecommissarierne have udbetalt al den prioriterede Gjæld af Boets indkomne Penge, saavidt det strakte, og alene beholdt, hvad der nødvendig behøvedes til Skiftets Omkostninger.

Generalmajor Reichweins anden Frue, med hvem han blev gift 1746, hed Anne Marie Lillianschiold og var en Datter af Oberstlieutenant Peter Montagne, der antog Moderens Navn Lillianschiold, og Abel Catharina Hiort. Hun var født paa Handel-land 14. Sept. 1708 og døde 11. Octbr. 1792 i Kjøbenhavn (begr. i Garnisonsmenigheden). Foruden en Søn, der døde ganske liden, havde hun en Datter, Søster Reichwein, der overlevede hende. 24. Marts 1783 ansøgte Generalinde R. fra Kjøbenhavn Kongen om at maatte erholde den hendes nylig afdøde Søster, Oberstinde Coucheron, af den Norske Kvesthuskasse tillagte Pension 130 Rdlr. Hun beraaber sig paa sin sal. Mands tro Tjeneste i 52 Aar og et i 1761 erholdt men aldrig opfyldt Løfte om Tillæg til sin Pension. Hun er 75 Aar gammel og uformuende og har intet Indskud i den almindelige Enkekasse, hvorfor hendes Udkomme er kummerligt i disse dyre Tider. — Hun havde af den Danske Krigshospitalskasse (senere af Skatammeret) en aarlig Pension af 200 Rdlr. Ifølge Brev fra Grev A. Moltke, dat. Fredensborg 24. Octbr. 1761, havde Kongen af særdeles Naade tilstaaet hende en Pension af 400 Rdlr. aarlig. Dette Løfte er vel det, hun omtaler som uopfyldt. — Af Boets Documenter erfares, at hun døde i sin Leilighed i Stormgade Nr. 302, hvor hun boede med en Husjomfru og havde 3 Værelser med Kjøkken for en halvaarlig Leie af 44 Rdlr. Hendes Lagværgе Etatsraad A. Bruun¹⁾ anmeldte Dødsfaldet for Skifteretten, der samme Dag

¹⁾ Han bekendtgjør ogsaa hendes Død 11. Octbr. Kl. 1 i 85 Aars Alder i Kbhvns. Adresse-Contoirs Efterretninger 1792 Nr. 241. I Nr. 250 (for 27. Octbr.) findes indført „Gefüle des Herzens beym Ableben der Generalin A. M. von Reichwein, geböhner Lillianschiold“, undertegnet C. P. Digtet er uden nærmere personalhistoriske Oplysninger, idet der kun tales om hendes Dyd, Gudhengivenhed og legemlige Svaghed.

optog Inventarium over hendes Efterladenskaber, hvilke ved Auctionen udbragtes til 526 Rd. 3 Mk. 7 β , som i Forening med en Del rede Penge og Livrenter etc. udgjorde tilsammen henved 650 Rd. Gjælden var c. 495 Rd. og Skifteomkostningerne c. 18 Rd., saa den beholdne Formue blev c. 136 Rd., der tilfaldt hendes Datter og eneste Arving Frøken Søster Reichwein, der som vanvittig var indsat „til Forflegning udi Tugthuset i Glückstadt“. Her havde hun været siden Slutningen af Septbr. eller Begyndelsen af Octbr. 1789 efter først at have været et Aar i Hamburgs Tugthus som sindssyg. Forandringen af Opholdssted synes foranlediget af økonomiske Grunde¹⁾.

Eilert Reichwein er født i Slutningen af 1690-Aarene (1696 eller 97, Aldersangivelserne ere forskellige) og har uden Tvivl sit Navn fra Mormoderens Fader Eiler Høeg. Han skal have tjent fra 15 Aars Alderen og træffes i Egenskab af Sergeant fra Januar 1719 til Juni 1723 som Fadder til Soldaterbørn i Frederiksstad, ligesom han vistnok ogsaa er den Vagtmester R., der nævnes i samme Anledning mellem Novbr. 1723 og Juni 1728. Endelig findes han 16. August 1743 at være bleven Secondlieutenant ved Bergske Compagni af 1. eller østre Smaalenske nat. Inf.-Regm. I Generalmajor H. J. Huitfeldts Conduiteliste for Regimentet, dat. Elingaard 31. Decbr. 1745, hedder det om ham: „Tømmelig høi Statur, middelmaadig Exterieur, fører sig temmelig vel op, ingen Laster, middelmaadig Begreb, kan nok med Tiden gjøre sig meriteret til høiere Charge.“ I 1746 sattes han surnumerair ved Regimentet (med Gage) og kom 13. August 1747 som virkelig Secondlieutenant til Deignesiske Compagni af Landværnet ved samme Regiment, blev 13. Januar 1751 Premierlieutenant ved Tuneske Compagni af Regimentet, men 10. Marts s. A. forsat som Secondlieutn. med Premierlieutenants Charakter til Botneske Compagni af Landværnet ved 1. eller vestre Agershusiske nationale Inf. Regim. Ved et Avancement i Regimentet indstilles han i Decbr. 1752 som „den allerældste Secondlt. med Premierlieutn.s Charakter“ til virkelig Premierlieutenant. I 1753

¹⁾ Meddelt efter Skiftecommissionens Protokoller og Documenter i Provs-archivet i Kbhvn. ved Cand. mag. F. Jessen.

var der Tale om Accord mellem en Del Officierer ved Regimentet, men en Mængde adspurgte vægrede sig derved af Mangel paa de nødvendige Pengemidler, deriblandt Premierlieutenant Eilert v. Reichwein, der „foregiver ligeledes ei udi denne Accord at kunne entrere“ men ønsker at maatte nyde 100 Rdlr. (hidtil 80 Rd.) aarlig, ligesom han før udi det Smaalenske Regiment har havt. — I Generalmajor Poumeaus Conduiteliste, dat. Christiania 10. Marts 1764 heder det om ham: „Premierlieutenant Eilert v. Reichwein, 68 Aar gl., tjent 53 Aar, Faderen været Capitain i Dansk Tjeneste. En Broder af afgangne Generalmajor Reichwein, som i den Tid, han havde dette Regiment, har hjulpet ham til Landværnslieutenant med 100 Rdlr. aarlig Gage; er ellers til intet bekvem og henfalden til Drik samt i fattig Tilstand.“ — Han er derfor blandt de Officierer, der bestemtes at skulle afgaa 1765 ved den nye Armeordning. Han erholdt 60 Rdlr. i Pension og beholdt Feldttegnet. — Han begravedes i Stokke Sogn 13. Janr. 1768 og angives da 70 Aar gl. Han var ugift¹⁾.

Justina Catharina Reichwein, Capitain Fr. Chr. Reichweins ældste Datter, er født i 1688 og blev 1720 (før Mai) i Tune Sogn (Smaalenene) copuleret med Dragonlieutenant *Frederik Christian Grønvold* (i Militaircalenderne ligesom Faderen oftere skrevet Grünwald²⁾). Han var en Søn af Morten (Martin) Gr., Fændrik ved Bergenhusiske Infanteri-Regiment 1685—99, og Else Elisabeth Orning, efter hvem en anden Søn, Bernt Gr., antog Navnet Orning og efterlod en talrig, borgerlig Orningslægt. — Fr. Chr. Grønvold, der var født ca. 1692 (han angives 9 Aar gl. ved Folketællingen 1701), blev som Capitain des armes ved kgl. Ordre 25. Marts 1715 ansat som Fændrik ved Oberst J. W. Øtkens nationale Dragon-Regiment, ved hvilket han 25. Juni 1716 blev Lieutenant (Smaalenske Compagni) og kom 11. Februar 1726 som saadan til 2. nat. Dragon-Reg. søndenfjelds

¹⁾ N. Rigsarch., 1ste Agersh. Regim.s Breve. Liste i kgl. Ordres for 1765. Meddelelser af Oberstlieutn. Khre J. C. Anker.

²⁾ Det var ikke under de bedste Auspicier Ægteskabet (istandbragt af Stifmoderen? se foreg. Bind S. 97) blev sluttet, thi omtrent i Marts 1720 blev Grønvolds uægte Datter døbt i Tune (Moderen publice absolveret 9. Juni s. A.).

under Generalmajor Øtken (vestre Smaalenske Comp., Major O. R. Sehested); 26. Novbr. 1732 fik han Capitains Charakter.

I Octbr. 1743 udtaler Regimentschefen Generalmajor P. Bendfeldt i Brev til General Arnoldt fra Cantonnerkvarteret Strube følgende om ham: „Ved Regimentet findes Capitaine Grønvold, som staar som Lieutenant ved Hr. Oberste Sehesteds Compagni, dels af Alderdom og Svaghed befinder sig i den Stand ikke vel en Vintercampagne at kan udstaa, hvorfor jeg her ved saa hørsomst vil have mig den Naade udbedet, at Deres Excell. vilde forhjælpe ham til Chef for et Landværn Compagni, hvorved han udi hans Alderdom og Skrøbelighed kunde have noget til Subsistence.“ — Det opnaaedes dog ikke denne Gang, men 30. Janr. 1750 foreslaar Oberst H. E. Lützow fra Christiania, at den ved Capitain Hagemanns Compagni med Capitains Charakter staaende Lieut. Fr. Chr. Grønvold, der er ældste Lieutenant og ældste karakteriserede Capitain ved Regimentet, nu maa erholde den ledige Plads efter Capitain Jørgen Leegaard, der er forflyttet til de Thronhjemske Dragoner, „thi udi hvor vel samme karakteriserede Capitaine af forrige Regimentschef ved et eller to Forslag er sat ud af sin Ancienneté formedelst hans den Tid forøvede Drukkenskab, saa haver han sig dog nu til sit Bedste og Avantage forandret, saa at udi min Tid jeg ogsaa ei andet haver erfaret end Ædruelighed, og hvorfor jeg efter disse Omstændigheder og Justice Eders Kgl. Mait. hannem allerunderdanigste til ermeldte vacante Vesterlændske Landværns Compagni foreslaar.“ 15. Juli s. A. blev han udnævnt til denne Stilling, men 4 Aar senere er han imidlertid heller ikke brugbar paa denne Post og ansøger derfor nu om Tilladelse til at aftræde den til Lieutenant Hans Ulrik Jonstrup, hvorom dennes Fader U. F. Jonstrup fra Eid i Høland 8. Septbr. 1754 tilskriver Feldtmarskalk H. J. Arnoldt. — 29. Octbr. s. A. anbefaler Oberst B. H. Lützow dette i Brev til Feldtmarskalken, idet han oplyser, at Landværns Capitaine Grønvold ved hans Regiment „nu befindes saa forfalden og skrøbelig, at han plat til kgl. Tjeneste at forrette er uduelig og Regimentet ved ham i alle paakommende Tilfælde er embarraseret, saa jeg ikke uden

Ansvar længere kan dølge hans uformuende Etat. Mens da bemeldte Capitaine dog i hans bedste Aar jeg haver kjendt som en smuk og brav dygtig Officier, hvorfor nu hans Skrøbelighed desto beklageligere og ervækker Compassion.“ Han haaber derfor, at denne fattige gamle Officers Ansøgning støttes, da saa mange andre gamle Officiere vederfares saadan kgl. Naade. Han ønsker Regimentet debarrasseret af denne ganske invalide Mand, som dog vel kan leve en rom Tid saaledes hen, og maaske ved Dødsfald dog en uventelig Formand kunde betage vedkommende (∴ Jonstrup) den heraf flydende liden Avancement. Den kgl. Tjeneste vilde forbedres mærkelig ved denne miserable Capitains Afgang, da J. er en virkelig artig, smuk Officier fuld af gode Apparencer og en god Conduite. Nogen ældre i Regimentet vil eller kan neppe i saadan Accord entrere. — 10. Decbr. 1754 siger Lützow at have bekommet favorabelt Svar fra Feldmarskalk Grev Schulenburg anlangende den proponerede Accord mellem Capitain Grønvold og Lieutenant Jonstrup, hvori ingen ældre Lieutenant har ønsket at entrere. — 21. Decbr. fra Thom andrager Obr. Lützow Sagen for Kongen. Den ved hans Regiment staaende Capitain ved Vesterlandske Landværns Compagni Fr. Chr. Grønvold er dels af sin Alder og lange Krigstjeneste samt deraf aarsagede Fatigue i den sidste Ufred, og dels af Svaghed i den Tilstand, at han ikke længere kan forestaa sin Charge, hvorfor Regimentet med ham tilsidst har været embarrassed. Han har derfor for at have noget til sin og Hustrues Subsistence i deres øvrige Levetid og til Hjælp for sine Børn 5. Decbr. sluttet en Forening med Secondlieutn. Hans Ulrik Jonstrup ved Østerlandske Landværns Comp. om at afstaa til denne sit Compagni for 2000 Rdlr., hvilket nu anbefales. Dette blev bevilget, og 8. Januar 1755 fik Capitain F. C. Grønvold Afsked fra Tjenesten¹⁾.

Grønvold eiede i 1720 Gaarden Korseberg i Borge, som han erholdt ved Mageskifte med Svigerfaderen Capt. Fr. Chr. Reichwein mod en Andel i Nes. Med Samtykke af sin Hustru solgte han dennes Odelsgaard Korseberg til Siver Olesen og

¹⁾ Efter Breve bl. 2. gevorb. Drag. Regm.s Docum. i N. Rigsarchiv (Generalitetet).

Hustru Kirsti Germundsdatter for 280 Rd. ved Skjøde, dat. Finnestad 10. Marts 1724, thinglyst 29. s. M. Han bruger ved denne Leilighed og stadig ellers Familien Ornings (Moderens) Vaaben¹⁾. Paa den nævnte Gaard Finnestad i Tune boede han i mange Aar og døde formentlig ogsaa her 27. Juli 1757, men Indførsler for sidste Halvdel af 1757 findes i alle Fald nu ikke i Kirkebogen. Hans Hustru overlevede ham længe og døde først 1784. Et oliemalet Portrait (Brystbillede) af hende og en Copi deraf bevares i Familien²⁾. Børnene, der alle ere døbt i Tune, vare følgende: 1. *Friderich Martinus Gr.*, døbt i Juni 1721. Testes: Md. Reichwein (født Storm), Jfr. Sløser (Schløsser), Oberstlieutn. Hausmann, Lieutn. Stud, Hans Davidsøn. (Født $1\frac{1}{6}$ 1721, † $22\frac{1}{12}$ 1803 paa Gullaug i Lier som Oberstlieutenant²⁾). 2. *Else Cathrine Gr.*, døbt 27. Juli 1727. Testes: Mad. Reichwein, Jfr. Reichwein (senere Fru Stindt), Lieutn. Koplow (sammenbragt Broder af Moderen), Mr. Wærnschiold (Jens W. til Borregaard?). Hun begravedes i August s. A., 1 Maaned gl. 3. *Cathrine Elisabeth Gr.*, døbt 6. Sept. 1724. Hun begravedes allersidst paa Aaret 1731 og angives da 7 Aar gl. 4. *Bernt Jorgen Gr.*, døbt 15. Decbr. 1727. Testes: Vagtmester paa Viste, Lensmanden, Maria i Sandesund, Margrete paa Holleby. Han maa være „Lieutn. Grønvolds Barn“, der begravedes i Januar 1729. 5. *Bernt Christian Gr.*, døbt 15. Juli 1729. (Født $1\frac{1}{6}$ 1729, † 1796 paa Ulleberg i Brunlaugnes som Oberstlieutn.²⁾). Den ældste og den yngste Søn have efterladt talrige, endnu levende Descendenter, af hvilke en Søn af Fr. M. Grønvold benyttede Navnet Reichwein³⁾ og nogle af Efterkommerne af B. C. Grønvold (i seneste Tid) bruge Navnet Orning.

Anne Maria Reichwein, Capt. Fr. Chr. R.s yngste Datter, er formentlig født i 1690-Aarene og nævnes 1727 som Fadder til Søsterens Datter, Else Cathr. Grønvold. Omkring 1730 blev hun gift med daværende Lieutenant *Anton Günther Stindt*, der

¹⁾ N. Rigsarch., Personalia, Grønvold.

²⁾ Katalog ov. malede Portræter i Norge, ved Anker og Huitfeldt-Kaas, S. 48.

³⁾ Han var nemlig efter Faderens Morbroder døbt Nicolai Friderich R., og blev 27. Aug. 1783 Secondlieut. à la suite ved 2. Agersh. Inf. Reg.,

var født i Grevskabet Oldenburg c. 1670, og som tidligere havde været gift; 24. Febr. 1728 begravedes nemlig i Frederiksstads Kirke Lieutenant Stindts Frue, der, ligesom Manden, i de forudgaaende Aar oftere forekomme som Faddere i Frederiksstads Ministerialbog. A. G. Stindt, der først 25. April 1718 var bleven Premierlieutenant, var 26. Marts 1722 som saadan bleven ansat ved Major Knud Gyldenstjerne Sehesteds Comp. af Oberst C. H. Poulsens gevorbne Dragoner. 1731 solgte han til Oberstlieutn. K. G. Sehested Gaarden vestre Roppestad i Borge (Thorsnes), der var hans Hustru tilfalden efter hendes Forældre¹⁾. — I Januar 1731 hedder det i en Conduiteliste om ham: „Lieutn. S. (m. fl.) ere alle smukke Officierer og responderer til deres havende Charger;“ og i Janr. 1732: Premierlt. A. G. Stindt (m. fl.) „ere alle elleve skikkelige Officierer og kunne forestaa deres Charger.“ — Generalmajor J. F. Frølich, Christiania 9. Juni 1736, anbefaler den i 18 Aar som Premierlieutenant staaende Stindt, „som er den ældste i Regimentet og en retskaffen Officier, paa hvis Conduite intet er at sige,“ til at erholde Capitains Charakter for ikke at lide i sin Anciennet, da han af valable raisons ikke kan participere i nogen Accord. 10. Marts 1738 blev han Capitainlieutenant med Capitains Charakter ved J. F. Frølichs (senere W. Ulrichsdals) gevorbne Inf. Regiment. I Marts 1740 var han blandt de 12 Capitainer, der skulde bære Generallieutn. B. N. Landsbergs Kiste ved Begravelsen. 15. Janr. 1744 henvender han sig fra Frederiksstad til General H. J. Arnoldt med Begjæring om at erholde Commandantposten i Staværn, som han dog

c. 1785 virkelig Sectl. og kom c. 1787 som saadan til Søndenfeldske Inf. Reg. Han blev 5. Marts 1790 Premlieutn. ved samme Regim. (gevorb.), forflyttedes c. 1794 i samme Egenskab til 1. Agersh. Inf. Reg. (Bytte med W. W. Rode) og beholdt Afsked i Aaret 1800. Han maa være den Lieutn. Reichwein, hvis uegte Datter Maren (med Mari Larsdatter Nordraakeiet) døbtes i Land 24. Juni 1795. Han maa ved sin Afskedigelse have faaet Capitains Charakter, thi som saadan benævnes han, da han paa Skiftet efter sin Fader Oberstlieutenant Grønvold 15. Juli 1809 paa Gulloug i Lier erklærer, at han paa Grund af svagelig Helbred og Sindsforfatning ikke herefter vil befatte sig med sin Formues Bestyrelse og faar Regimentskvartermester og Byfoged Lyche paa Strømsø beskikket som Værge. (Chra. Intell. Sedler 1809 Nr. 59—61).

¹⁾ Justitiarius J. Chr. Bergs genealogiske Saml. i N. Rigsarchiv (Reichwein).

ikke opnaaede. S. A. udtale Capitain Stindt og Premierlieutenant Høeg Ønske om at accordere med Capitain Christopher Gutschwager om hans Compagni, mod at hver af dem betaler ham 40 Rd. i Pension, men da Capt. Stindt ikke vilde forpligte sig hertil udover sin Levetid og lade Pensionen gaa over paa sin Enke, beretter han fra Frederiksstad 30. Septbr. 1744 at have truffet Aftale med Fændrik Peter Stranger ved Livcomp. af hans Regim., om at denne skal overtage Pensionen, saafremt han i Tilfælde opnaar Avancement. 30. Octbr. 1744 kom saa Capt. S. i Gutschwagers Sted som Capitain til Garnisonscompagniet ved Agershus og afgik ved Døden 1748; 24. Mai s. A. blev han begravet i Slotsmenigheden og angives da at være 78 Aar gl. — 23. Mai s. A. ansøger Enken om at maatte hendsidde i uskiftet Bo med sine 3 Døtre, hvilket 25. Mai anbefales af Generalauditeur C. v. Schulenburg. Endnu i Begyndelsen af 1760-Aarene sees hun at opholde sig i Christiania, men dette synes ikke at være Tilfældet ved hendes Død, der indtraf 15. August 1768.

De ovennævnte Døtre vare følgende: 1) Christiana Henricha Stindt, confirmeret i Slotskirken i Christiania 21. April 1748, 17 Aar gl. 2) Anna Catharina S., confirm. samtidig, 16 Aar gl. 3) Sophia S., confirm. sammesteds 25. April 1756, 16½ Aar gl. Af disse blev Anna Cath. S. begravet i Slotsmenigheden i Christiania 23. Octbr. 1753, 22 Aar gl. og Sophia S. sammesteds 11. Juni 1762, ligeledes 22 Aar gl.¹⁾

Arved Christian Reichwein, Capitain F. C. R.s yngste Søn og eneste Barn af dennes andet Ægteskab med Charlotte Elisabeth v. Storm, efter hvis Fader Generalmajor A. C. Storm han er opkaldt. Han er født c. 1716, uden Tvivl paa Nes i Borge, der dengang eiedes af Forældrene, men som senere var solgt, hvorefter Forældrene boede paa Hvaler, hvor Faderen døde 1730. Boets Formue var ringe, saa hans Arv blev liden. Han opholdt sig derefter paa Hvaler, hvor han nævnes som Fadder 1733—37, og her blev han („velbyrdige A. C. Reichwein“) trolovet 29. Mai

¹⁾ N. Rigsarch. Kirkebøger og Gev. Drag. Reg.s Documenter.

og copuleret 26. Septbr. 1743 med „dydelskende Cecilia, Casper Nummisdatter“. 27. August 1743 blev han Fændrik ved nordre jydsk nat. Infanteriregiment og 27. Mai 1747 charakt. Lieutenant; 17. Juni s. A. fik han Afsked til Norge, men blev 13. August s. A. virkelig Premierlieutenant i ovennævnte Regiment, hvor han endnu stod 1764, da Regimentschefen Ditlev v. Wedelfeldt, Mariager 23. Janr. 1764, udtaler sig saaledes om ham: „Premierlieutn. A. C. v. R., ernannt 13. Aug. 1747, 45 (!) Jahr alt, 30 Jahr gedient¹⁾. Geböhren in Norwegen. Sein Vater var Capitain. Ist attend, aber wegen natürlicher Schwachheit unvermögend zur Hülfe der Compagnie. A famille, il est des bons parens et ce pendant d'une conduite fort bas et guere capable“²⁾.

Naar han afgik fra Militærtjenesten er for Tiden ubekjendt, men han var Pensionist, da han døde 30. Octbr. 1784, 70 (!) Aar gl., i Fly By og Sogn, hvor han havde tinget sig i Kost hos en Bonde ved Navn Jacob Jensen, efter at hans Hustru Cecilia „Numsen“ var død 16. Mai s. A. og begravet i Kobberup Sogn³⁾, hvor hun og Manden havde boet i Huset hos en Bonde Jens Pedersen i Byen Kardyb. Boets Activa udgjorde 82 Rd. 5 Mk. 9 β , Passiva 83 Rd. 3 β ; det var altsaa fallit med 10 β . Børnene vare en Søn og 3 Døtre⁴⁾. Adelslex. kalder ham urigtigt Fride-rich R. og anser ham (ligeledes urigtigt) som Slægtens sidste Mand.

¹⁾ Hvis Tjenestetiden er rigtig angiven, maa han formentlig have været Underofficier fra 1734.

²⁾ Meddelelser af Oberstlieutenanterne J. C. V. Hirsch og C. J. Anker.

³⁾ Paa Benzons Stamtavle i Dan Rigsarchiv kaldes hun Elisabeth Cecilie Numsen og siges født 1712 og død paa Kobberupgaard 18. Mai 1784. Kirkebogen kalder hende Cecilia Christiane. Hun hed maaske kun Cecilia.

⁴⁾ Ifølge velvillig Meddelelse af Archivar G. C. Saxild i Viborg efter Hald Amts Skifteprotokol.